TANRI'YA TAPINMAK

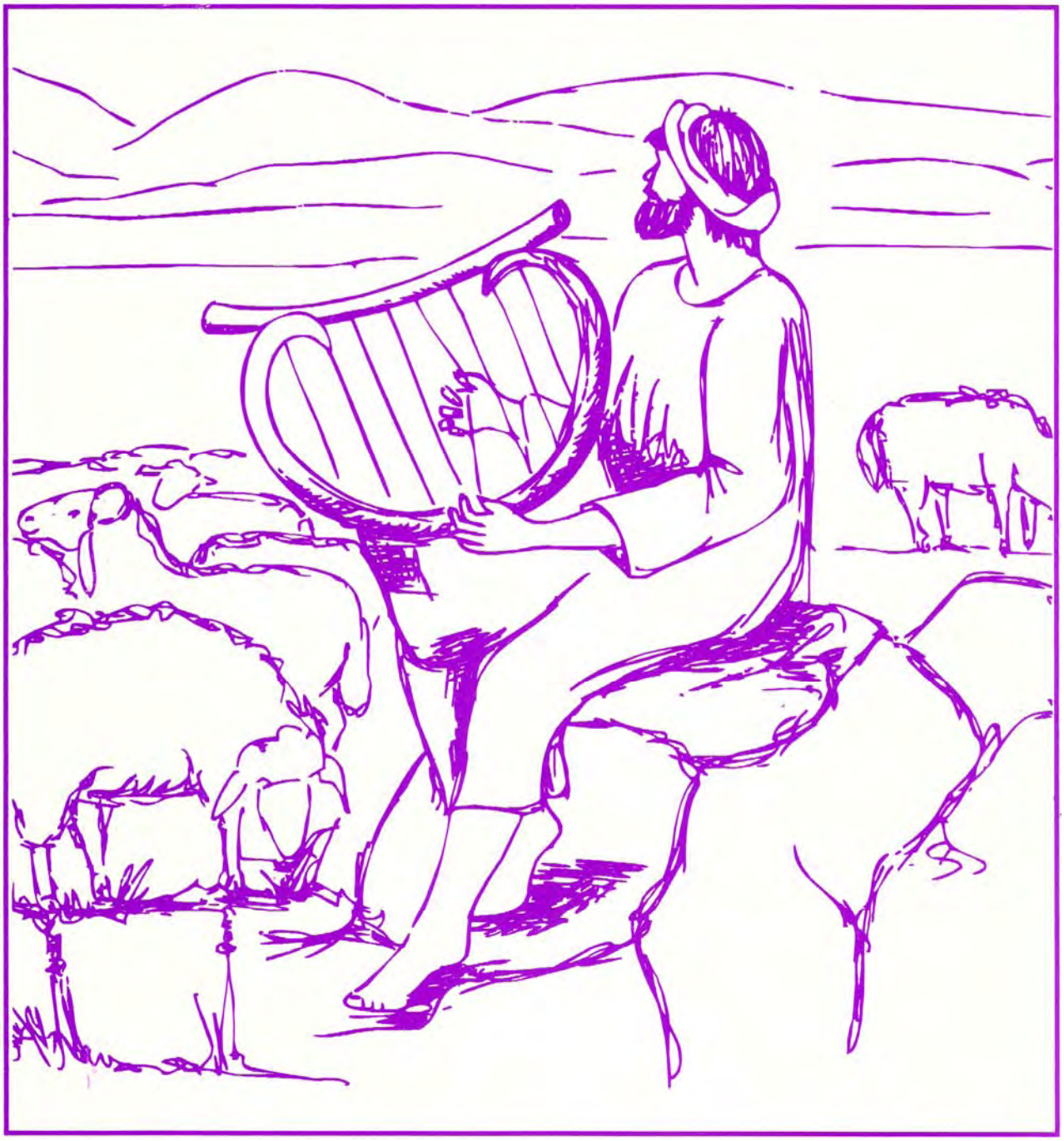

Kucak
yayıncılık

TANRI'YA TAPINMAK

Kucak Çocuk Dersleri Birimi

Yazan: Hiltrud STRÖHLEIN

Kucak
Yayınevi

Kucak Yayıncılık Limited Şirketi

Kucak Ders Dizisi: V
1. Basım. Kasım 1997
Elektronik Basım. Ekim 2007

ISBN 975-7061-14-X
Bütün hakları KUCAK Yayıncılık Ltd. Şti'ne aittir.

Web sitemizden indirdiğiniz bu elektronik baskıyı bir kere çıktı olarak alabilirsiniz. Bunun dışında yalnızca Çalışma Kağıtlarını çocuk sayısına göre çoğaltabilirsiniz.

Yazışma Adresi: **Kucak Yayıncılık Ltd. Şti.**
P.K.827
Yenişehir / ANKARA

TANRI'YA TAPINMAK

İçindekiler

Önsöz 5
1. Ders: Tapınmak Ne Demek? 6
2. Ders: Tanrı'ya Müzikle Tapınmak 11
3. Ders: Tanrı'ya Hareketle ve Dansla Tapınmak 17
4. Ders: Tanrı'ya Ruhta ve Gerçekte Tapınmak 22
5. Ders: Tanrı'ya Yaşamımızla Tapınmak 27
Tanrı'ya Tapınmak İçin Oyunlar 32

Önsöz

Tapınma Tanrı'nın isteğidir. 1. Selanikliler 5:17-18 ayetleri, "Sürekli dua edin. Her durumda şükredin. Çünkü Tanrı'nın Mesih İsa'da sizin için isteği budur" diyor. Tanrı bizi aslında O'na tapınmak için yarattı.

Acaba sizin de çocuk dersleri verdiğinizde pazardan pazara tapınma zamanı giderek daha sıkıcı olmaya başlıyor mu? Herkes en çok sevdiği ilahiyi söylemek istiyor, dualar her hafta birbirine benziyor ve ezberlenmiş gibi tekdüze yineleniyor. Ama içimiz rahat etmiyor ve Tanrı'nın hoşnut olduğunu hissetmiyoruz. Bu tabii ki zevkli değildir. O yüzden elinizdeki dersler aracılığıyla size bu konuda biraz yardım etmek istiyoruz.

Tapınma, yalnızca bir süre ilahi söylemek ve ardından dua etmek değildir. Tabii ki, ilahiler ve dualar tapınmanın unsurlarıdır. Ama Tanrı'ya tapınmak bir yaşam biçimidir. Bir adam, "tapınmak, her günkü yaşamımızın asıl maddesidir" demiş. Çocuklar bu yaşam biçimini henüz bilmiyorlar. Bizim yaşamımızda da ne yazık ki her zaman bu yaşam biçimi ortaya çıkmıyor. Bu nedenle kendimizde ve çocuklarda bu yaşam biçimini geliştirmemiz gerekiyor. Elinizdeki derslerin amacı da budur.

Bu dersleri çalışmadan önce KUCAK'tan bir **Tapınma Seminer**'i isterseniz çok yararlı olacaktır. O zaman dersler çok daha verimli olacaktır. Siz hem dersler içinde bulunan müzik aletlerini yapmayı, kullanmayı öğrenecek ve hem de ilahilerin hareketlerine alışacaksınız.

Elinizdeki dersler **hazır dersler değildir**. Derslerde yaratıcı olmak için birçok seçenek vardır. Özellikle ders başına bazı ilahiler yazılmıştır. Ama hepsini söylemeniz gerekli değildir. Size uygun olanları ve bildiklerinizi seçin ya da bir başkasını kullanın. Bu ders serisini yazdıktan sonra yeni bir sürü ilahi ve çocuk ilahileri bestelendi. Parantez içinde TY olan ilahiler *Tanrı'yı Yüceltelim* ilahi kitabından alındı, sadece numaralı olanlar *Tanrı'nın Çocuklarıyız* adlı çocuk ilahi kitabından alındı.

Bu ders kitabı yalnızca beş ders için kullanıp rafa koymak için hazırlanmış bir kitap değildir. Derslerin içindeki öneriler, listeler ve örnekler bir sonraki derste kullanılacakları ve tapınma zamanını hazırlamaya yardımcı olacaktır.

Ayrıca kitabın sonuna ek olarak "Tapınma oyunları" koyduk. Bu size belki garip gelebilir. Ama çocuklarınızı sıkılmaması ve tapınmaktan zevk almalarını isterseniz, her pazar günü, her derste yeni bir çeşit tapınma türü bulmanız gerekiyor. O zaman bu oyunlar size yardımcı olacaktır. Çocuklar oyun oynamayı çok severler. Ayrıca bu oyunlar yeni gelen çocukların ve küçük çocukların dua etmelerini ve Tanrı'yı övmelerini sağlamak için uygun bir köprü olabilir. Oyunları karton kağıtlara fotokopi çektirin. Sonra oyunları hazırlayın ve (özellikle 3, 4 ve 5. oyunları) her kullandığınız zaman derse uygun konularla doldurun. Tapınma konuları hakkında dördüncü derste bir liste bulunur.

Hepinize "iyi dersler" ve "iyi tapınmalar" dileriz.

Hiltrud Ströhlein

1. Ders: Tapınmak Ne Demek?

AMAÇ: Çocuklara Tanrı'ya tapınmanın ne demek olduğunu, nasıl yapıldığını ve neden yapılması gerektiğini öğretmek.

OKUMA: 2. Tarihler 20

EZBERLEME: Matta 4:10b
"Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin!"

İLAHİLER:
(TY 187) İsa Yaşıyor
(64) İsa Çocukları Sever
(104) Rab'den Başka Tanrı Var Mı?
(6) Baba Senin Sevgin
(TY 93) Diri Su Yıka Beni
(50) Günahlardan Yıka Beni
(TY 458) Avlularına Al Beni

Giriş

Tanrı'ya tapınmak istiyorsak, tapınmanın ne anlama geldiğini öğrenmeliyiz. Tapınma söz konusu olduğunda çocuklar çoğunlukla büyükleri taklit ederler. Ama zaman geçince bundan aldıkları zevk kaybolur ve çocuklar sıkılmaya başlar. Ama Tanrı sadece büyüklerin değil, çocukların da tapınmasını ister. Tanrı tapınmamızdan ne kadar sevinç alırsa bize de öyle sevinç verir. Bu nedenle çocuklarla tapınmayı öğrenelim.

Ders

Bu derste büyük ve küçük çocukların kavrama kapasitelerine uygun ayrı girişler gerekiyor.
Büyük ve küçük çocuklar arasında bir yaş sınırı çizmek istemiyoruz. Kendi grubunuzdaki çocukları iyi tanırsınız ve onlara uygun girişi siz seçeceksiniz.

1.A. Büyük çocuklar için

Tapınma sözcüğünün anlamını öğrenmek için önce sözlüğe bakalım: TDK Sözlüğü şöyle diyor:

1. Tanrı'ya ya da Tanrı olarak tanınan şeye karşı inanış ve <u>bağlılık anlatmak için</u> belirli bir takım dinsel <u>eylemlerde</u> bulunmak, ibadet etmek.
2. Büyük bir <u>sevgiyle bağlanmak</u>, <u>aşkla sevmek</u>.

Önce ikinci anlama bakarsak, dünyasal yaşamımızda da bazı insanlara kendimizi büyük bir sevgiyle bağlı hissediyoruz ya da aşkla seviyoruz. Bir anlamda onlara tapıyoruz diyebiliriz. (Çocuklar her örnek grup için en çok tanıdıklarını söylesinler!)

Örneğin: (İsimleri yaşadığımız zamana göre güncelleyebilirsiniz.)

Şarkıcılar:	Tarkan, Burak Kut, Kenan Doğulu ya da Michael Jackson ve Madonna dünyasal ilahlar olarak sayılır.
Film sanatçıları:	Hülya Avşar ve Hande Ataizi en ünlü olanlardandır.
Moda dünyasında:	Claudia Schiffer ve Cindy Crafford en önde gelenlerdir, Türkiye'de ise Arzum Onan ve Çağla Şikel buna örnek olabilir.
Futbolcular:	Roberto Carlos ve Arda kral gibiler.

Bu kişilerin hepsinin birer yıldız olduğunu söyleyebiliriz. Topluluğumuzdaki bazı kişiler, özellikle en genç olanlardan bazıları onlardan birine tapıyorlar. Neler yapıyorlar? Onlara bağlandığını nasıl gösteriyorlar? Hangi eylemlerle (birinci anlama geliyoruz) onlara tapıyorlar? (çocuklar kendileri söylesinler! Öğretmen onların söyledikleri eylemleri tahtaya yazsın!)

- Yıldızın posterini duvarına asar ya da resmini yanında taşır.
- Yıldızın konserine, çıktığı defileye ya da oynadığı futbol maçına gider.
- Yıldızı abartılı biçimde alkışlar, sevinçten çılgınca davranışlarda bulunur, bağırır, hatta bazen bayılır.
- Yıldızın imzasını almaya çalışır.
- Dergilerden yıldızın yaşamının bütün ayrıntılarını okur.
- Arkadaşlarıyla her bildiğini paylaşır.
- Yıldızla birlikte olmak için düşler kurar.
- Yıldıza benzer giysiler giyer.
- Onlara mektuplar yazar.
- 'Fan club'e (hayranlar kulübüne) üye olup zamanını onlarla geçirir.
- Yıldızın sözlerini tekrarlar, şarkılarını söyler.
- Yıldızın başına trajik bir şey gelince aşırı derecede üzülür.
- ...

Sevdiği yıldız gerçekten onun yaşamının bir parçası olur. Kendini ona bağlı hissedip büyük bir aşkla sever. Ama onlar yalnızca birer insandır. Tanrı'ya karşı da buna benzer bir bağlılık ve aşk gösterebiliriz. Eğer O'na tapınmak istersek, dünyasal yaşamdan da bir şeyler öğrenebiliriz. Tabii ki, biz Tanrı'nın resmini taşıyamayız ya da O'nun giysilerini giyemeyiz. Ama şunları yapabiliriz: (Çocuklar tahtada yazdıklarını kullanarak yanıtı kendileri bulsunlar!)

- Tanrı'nın yaptıklarını araştırabilir ve başkalarına anlatabiliriz.
- O'na yaptıkları için teşekkür edebiliriz ve O'nu övebiliriz.
- Kutsal Kitap'a ve yaptıklarına bakarak O'nun karakterini keşfedip öğrenebiliriz.
- O'nun sözünü dinleyebiliriz.
- Bağırarak, alkışlayarak, şarkılar (ilahiler) söyleyerek sevincimizi ve hayranlığımızı O'na gösterebiliriz.
- O'nu sevenlerle birlikte olabiliriz.
- ...

Ama Tanrı'ya yaklaşmak ile yıldıza yaklaşmak arasında bir fark vardır. Yıldızlara tapınma çılgınca bir durum alınca, insanlar bir sürü kötü şeyler yaparlar. ... Ama Tanrı'ya yaklaşınca, O'nun kutsallığını hissederiz. Kutsallık söz konusu olunca ona uygun davranırız, kötü sözler söylemeyiz, başkalarının ilgisi çekmeye çalışmayiz ve şımarıklık yapmayız. Kendimizin hiçbir şeye layık olmadığımızı, yüreğimizin kirliliğini fark ederiz. Tanrı kutsal olduğu için, bizim de kutsal olmamızı ister (1 Petrus 1: 16). Bu nedenle, O'na tapınmak istiyorsak, önce yüreğimizi inceleyip temizlememiz gerekiyor. Yani bilinçli günahlarımızı itiraf edip, İsa'nın kanıyla arındırılmamız gerekiyor. "Günahlardan Yıka Beni" ya da "Diri Su Yıka Beni" ilahilerini söyleyebilirsiniz.

1.B. Küçük çocuklar için

Küçük çocuklar söz konusu olunca büyüklerdeki gibi bir yıldıza tapınma henüz pek yaygın değildir. Bu nedenle konuya ayrı bir giriş yapmak gerekebilir.

Çocuklara: "Kimi en çok seviyorsun?" diye sorarız. Onlar da büyük olasılıkla "anne, baba, anneanne, babaanne, dede, teyze, vb." diyeceklerdir.

"Sevginizi onlara nasıl gösteriyorsunuz?" diye sorun. (Çocuklar kendileri yanıtlasınlar, öğretmen yanıtları tahtaya yazsın!)

- Onunla konuşuyoruz, telefon ediyoruz.
- Onu ziyaret ediyoruz.
- Onu öperiz.
- Onunla yemek yiyoruz.
- Beraber oyun oynuyoruz.
- Onun sözünü dinliyoruz.
- Ona armağan veriyoruz ya da bir resim çiziyoruz.
- Onun fotoğrafını istiyoruz.
- Onlara mektup yazıyoruz.
- Başkalarına ondan söz ediyoruz, neleri var, neler yaptı, v.s.
- Onlar için şarkı söylüyor ya da şiir yazıyoruz.

Onlar yalnızca birer insandır, ama onlar için yaptıklarımızın çoğunu Tanrı için de yapabiliriz. (Çocuklar kendileri bulsun.)

- Tanrı'yla konuşabiliriz. (Dua)
- Tanrı'nın yaptıklarını anlatabiliriz. (Övgü)
- O'na şarkılar söylebiliriz. (İlahiler)
- O'nun sözünü dinleyebiliriz. (Kutsal Kitap okuyarak ya da toplantılarda)
- O'nunla zaman geçirebiliriz. (Dua ederek, Kutsal Kitap okurken, kilisede)
- O'nun karakterine bakabiliriz, nasıl biridir diye. (Yüceltme)
- O'nun huzurunda kalabiliriz.
- O'nu ne kadar sevdiğimizi O'na söyleyebiliriz. (Övgü)

Sokakta oynadıktan sonra anneannemizin ya da teyzemizin yanına pis ellerle, pis ayakkabıyla, vb. gelirsek, bizi banyoya gönderip yıkanmamızı ister. Onu sevdiğimiz için hemen yıkanırız. (Bazen kirli elbiselerimizle rahat edemeyiz ve canımız onu değiştirmek ister.)

Bu Tanrı'ya yaklaşmak konusunda bize bir örnek verebilir. Pis durumdayken, yani günahlarla kirlenmiş bir yürekle Tanrı'nın önüne çıkamayız. Bu nedenle Tanrı'ya tapınmadan önce duayla yüreğimizi temizleriz, yani bilinçle işlediğimiz günahlarımızı itiraf edip İsa'nın kanıyla arındırılmayı isteriz.

Ayrıca Rab'be geldiğimiz zaman, En Kutsal Olan'a geldiğimizi de bilmeliyiz. O'nun önünde yaramazlık yapmayacağız, kötü sözler söylemeyeceğiz ya da başkalarının ilgisi kendimizin üzerine çekmeye çalışmayacağız. "Günahlardan Yıka Beni" adlı ilahiyi söyleyebilirsiniz.

2. Tapınmak Kutsal Kitap'a göre ne demektir?

Bir Kutsal Kitap Sözlüğü (New Bible Dictionary, Tyndale) tapınmayı şöyle açıklıyor: "Kutsal Kitap'ta tapınmak genellikle 'hizmet etmek' kavramıyla ilgili olarak geçer. İbranice ve Grekçe'de bu sözcük kölelerin ya da hizmetkarın harcadığı emeği anlatır. "Tapınmayı" Tanrı'ya sunmak için O'nun hizmetkarlarının saygılı bir tavırla yere kapanmaları gerekirdi. Aynı zamanda tapınmak Tanrı'nın görkemi, yüceliği ve olağanüstülüğü karşısında saygılı bir tutum anlamına gelen 'Tanrı korkusu' kavramını da anlatır."

Bu tanıma ilgi çekici bir görüş daha ekleyebiliriz: Özgün Grekçe İncil'de tapınma konusunda kullanılan '*proskineo*' sözcüğü "*el öpmek için yaklaşmak*" anlamına gelir. El öpmek bizim kültürümüzde yaşlılara saygı göstermek demektir. Tanrı'ya tapınırken, O'na saygı göstermiş oluruz. El öperek hem dışsal eğilme eylemini hem de içsel bir saygı ve alçakgönüllülük gösteriyoruz.

Genel olarak bakarsak, tapınmak yalnızca bir süre ilahi söylemek ve ardından dua etmek değildir. En sevdiğimiz ilahi söylesek de söylerken güzel hareketler yapsak da tapınmış olmayız. Tapınmada ilahi ve dualar vardır, ama gerçek tapınma bir yaşam biçimidir. Bir imanlı, "Tapınma, günlük yaşamımızın asıl maddesidir" demiştir.

Tanrı'ya tapınmak, Tanrı'ya sunulan bir hizmet ya da emektir. Ama biz değil Tanrı'nın Kendisi, O'nun büyüklüğü ve harikaları tapınmanın merkezidir. Biz son derece saygılı bir tavırla ve O'nu sözlerimizle, yani şükrederek, överek ve davranışlarımızla, yani bütün yaşamımızla O'na tapınmalıyız.

3. Tanrı'ya neden tapınmalıyız?

Ezberleme ayetini okursak (Matta 4:10b) Tanrı'ya tapınmanın Tanrı'nın bir buyruğu olduğunu görürüz: "Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin!" Bu ayeti, İsa'nın kendisi Eski Antlaşma'dan (Yasanın Tekrarı 6:13) aktardı. Tanrı, bizim O'na tapınmamızı istiyor. Yaşamımızdaki en önemli yeri Tanrı almak istiyor. Ünlü yıldızlar, para, eğlence, vb. değil en büyük O olmalıdır.

İsa hiç kimsenin Tanrı'yla olan ilişkinin dışında kalmasını istemiyor. Çocuklar da buna dahildir. İsa, "Bırakın çocukları, bana gelsinler..." demişti.

Ayrıca Tanrı'ya tapınırken Rab de oradadır. Mezmur 22:3 "İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran (Tanrı) sensin" diyor. O'nu översek, O'na tapınırsak Tanrı bize egemenliğini gösterir.

İsrail halkı bunu birkaç kez olağanüstü bir şekilde yaşadı. Bununla ilgili bir öykü Kutsal Kitap'ta bulunmaktadır:

İsrail kralı Yehoşafat sarayda işlerini yaparken bir haberci geldi. "Kralım çok yaşasın! Ülkenin güneydoğusunda Moav'lılar bize saldırıyor" dedi. Az sonra başka bir haberci, "Kralım çok yaşasın! Doğudan Ammonlular bizim ülkemize savaş açtı" diye haber verdi. Üçüncü haberci gelip, "Kralım çok yaşasın! Seir halkı bize karşı savaşmak üzere geldi" dedi. Bir başkası da güney tarafından dev gibi orduların İsrail topraklarına girdiğini bildirdiler.

Yehoşafat birden çok korktu, çünkü kendi ordusu saldıran ordulardan çok daha küçüktü. Ne yapabilirdi? Yehoşafat en doğru yolu buldu. İsrail halkını tapınağa çağırıp Tanrı'ya tapındı ve O'nun yanıtını bekledi. Tanrı'ya yalvarmadan önce O'nun büyüklüğünü ve bağlılığını övdü. Tanrı'ya bütün yaptıkları için teşekkür etti. Bütün halk, erkekler, kadınlar ve çocuklar oraya gelip tapınmaya katıldılar. Böyle tapınırken herkes Tanrı'nın onlara çok yakın olduğunu hissetti. Bir peygamber aracılığıyla Tanrı kralın yalvarışına yanıt verdi: "Bu büyük ordudan korkmayın, yılmayın! Çünkü savaş sizin değil, Tanrı'nındır. Yarın onlarla savaşmaya çıkın.. Yerinizde durup bekleyin, Rab'bin size sağlayacağı kurtuluşu görün, ey Yahuda ve Yeruşalim halkı! Korkmayın, yılmayın!". Kral Yehoşafat ve halkı Tanrı'nın bu teşvik sözü üzerine tapınmaya ve ilahiler söylemeye başladılar.

Ertesi sabah kral İsrail ordusuyla beraber bu büyük düşman ordularına karşı çıktı. Ama ön sırada en cesur askerler değil, en güzel elbiseleri giyinmiş ve yüksek sesle ilahiler söyleyen bir koro vardı. Bu davranış Tanrı'yı tanımayan kişiler için çok ama çok aptalcaydı. Ama Rab halkın O'nu övmesinden çok hoşlandı. Böylece Tanrı Yehoşafat ve İsrailliler'le birlikte olduğunu gösterdi. Tanrı olağanüstü bir biçimde sözünü tutup harika egemenliğini kanıtladı. İsrailliler ilahi söyleyince düşman orduları birbiriyle savaşmaya başladılar. Bir süre sonra da birbirlerini yok ettiler. Dev gibi ordulardan hiç kimse sağ kalmadı. Hepsi öldü.

İsrailliler onları nasıl yendi? Tanrı'ya tapınarak. Mezmur 22:3 ayetinde yazdığı gibi, Tanrı kendi halkının övgüleri üzerine taht kurup egemenliğini gösterir.

4. Beraber tapınma

Tapınmadan önce çocuklarla konuyu toparlayın:

- Tanrı'ya tapınmak ne demek?
- Tanrı'ya nasıl tapınılır?
- Tanrı'ya neden tapınmalıyız?

Yukarıdaki noktaları öğrendikten sonra çocuklarla tapınmaya başlayacaksınız.

1. Tanrı'nın huzuruna girmek için bir ilahi söyleyin (Örn. "Diri Su Yıka Beni", "Günahlardan Yıka Beni" ya da "Avlularına Al Beni" (büyük çocuklar için, '*avlular* ' ve '*kor* ' sözcüklerini açıklayın: **Avlular:** Tapınakta üç ayrı avlu vardı. Adak sunmak için iç avluya girilmesi gerekiyordu. **Kor:** Sunaktaki etin altındaki ateş odunu kor hale getirinceye dek yakıyordu, ve bu kor etin mikroplarını öldürerek onu arındırıyordu.)

2. Bir ya da iki övgü ve tapınma ilahisi söyleyin. Çocuklarla bu ilahiden Rab'bin yaptığı bir şey çıkarın. Daha sonra dua ederek Tanrı'yı yaptığı bu şey nedeniyle övün. (Örn. "İsa Yaşıyor" (büyükler için), "İsa Çocukları Sever" (küçükler için), "Rab'den Başka Tanrı Var Mı?" (Benzetmeleri ve anlamları çıkarın), "Baba Senin Sevgin" (Tanrı'nın nasıl bir baba olduğunu ortaya çıkarın), vb.

3. Yehoşafat gibi tapınmanın ardına yalvarışlar da ekleyebilirsiniz.

Ayrıca isterseniz tapınma oyunlardan birini de oynayabilirsiniz.

2. Ders: Tanrı'ya Müzikle Tapınmak

AMAÇ: Çocukların müziğin tapınmadaki değerini öğrenmeleri ve kendi basit çalgılarıyla Tanrı'ya tapınmaları.

OKUMA: 1. Samuel 16:14-23; Mezmur 57 ve 150

EZBERLEME: Mezmur 147:7
"Rab'be şükran ezgileri okuyun, Tanrımız'ı lirle, ilahilerle övün."

İLAHİLER:
(TY 361) Sana Bakıyorum, Rab'bim
(TY 202) Rab'bin Ruh'u Kalbimdeyken
(TY 136) Kutsal Ruh İle Dolunca
(96) Rab'be Hamdedelim Boru Çalarak
(73) Korkma, Seninleyim
(39) Eğer Mutluysanız

GEREÇLER: Müzik aletleri, ritim aletleri ya da her tür çalgılar. Kendiniz yapmak için "Pratik Müzik Aletleri" sayfasına bakın.

UYARI: Bu ders biraz gürültülü olabilir!

Giriş

Tanrı'ya tapınmak için izlenmesi zorunlu olan bir yöntem yoktur. Sessiz ve sakin bir biçimde ya da çok sesli ve heyecanla dolu olarak O'na tapınabiliriz. Bir resim çizerek, bir şiir yazarak, müzik dinleyerek ya da yaparak, ezgi söyleyerek ya da dans ederek Tanrı'ya tapınabiliriz. Hangi armağan ile O'nu övmek istiyorsak bunu yapabiliriz.

Yine de müzik yaşamımızda büyük bir rol oynuyor. Üstelik tarih boyunca Tanrı'ya tapınma sırasında müzik kullanıldı. İlk olarak Yaratılış 4:21'de müzik aletlerinden söz edildiğini görüyoruz. Bu ayet Lamek'in ikinci oğlu Yuval'in, lir ve kaval (ney) çalanların atası olduğunu gösteriyor. Biz de toplantılarımızda ilahileri, ezgi ve müzikle okuyoruz. Kutsal Kitap'ta buna birçok örnek vardır. Bu nedenle biz de Tanrı'ya müzikle ve dansla tapınmak konusunda düşünmek istiyoruz.

Ders

Başlangıç olarak çocuklara şu soruları soralım. Yaşamımızın hangi noktalarında müzik vardır? Neden müzik çalınıyor? (Yanıtları tahtaya yazın!)

- eğlencelerde — güzel bir ortam yaratmak, coşku vermek için
- düğünlerde — kutlama amaçlı
- reklamlarda — daha etkili olması için (Eğer ezgi akılda kalırsa, insanlar bu malı daha kolay alırlar.)
- dükkanlarda — güzel bir ortam yaratmak, müşterileri ikna etmek için
- lokantalarda — güzel bir ortam yaratmak, dinlenmek için
- bürolarda — çalışmayı kolaylaştırmak için
- telefonlarda — bekleyenlerin sıkılmaması için
- filmlerde — izleyicilerin filmdeki ortamdan etkilenmesi için
- ulaşım araçlarında — yolcular sıkılmasınlar diye
- askerlikte — uygun adım yürümeyi kolaylaştırmak için

- çocuklarla birlikte onlara bir şey öğretmek için
- kendi kendimize rahatlamak, stres atmak, vb. için

Küçük çocuklar yaşamımızda müziğin olduğu yerleri söyleyebilirler, ama çoğunlukla nedenleri bilemeyeceklerdir. Onlar için her şey müzikle daha güzel olur. Açıklamaları onlara siz anlatın. Büyükler ise hem müziğin olduğu yerleri hem de açıklamaları kendileri bulurlar.

Müziğin yapılma nedenlerine bakarsak, onun çok etkili olduğunu görürüz. Müzik bizi canlandırır, sıkılmaktan korur, bir şeyleri anımsatır, bizi bir karar için ikna eder, ortam/atmosfer yaratır, bizi rahatlatır, duygularımızı değiştirir, vb.

Aynı zamanda müzikle içimizdeki duyguları da ifade edebiliriz. Sevinirsek coşkulu bir müziği, üzüntülüysek daha yavaş ve ağır bir tür müziği tercih ederiz. Müzikle korkularımızı, düşlerimizi, öfkemizi, aşkımızı, vb. açıklayabiliriz.

Bu nedenle Tanrı'yı müzikle övmemiz, O'na karşı duygularımızı, sevgimizi, sevincimizi, üzüntümüzü açıklamamız çok uygun olur. İnsanlar yüz yıllardır böyle davrandılar. Kutsal Kitap'ın içinde bir de ilahi kitabı vardır: Mezmurlar.

Yukarıda müziğin duygularımızı değiştirdiğini söyledik. Çok üzüntülü olursak, müzikle teselli buluruz; korkarsak, korkumuz müzikle giderilebilir; öfkeli ya da sinirli olursak, müzik bizi sakinleştirir; huzursuz olduğumuz zaman, müzik esenlik getirir ya da bizi uyutabilir; stres altında müzik üzerimizdeki baskıyı hafifletir, stresi giderir; ... Huzursuz olarak kiliseye, yani Tanrı'nın önüne geldiğimizde ilahi söylerken içimizde esenlik ortaya çıkması gibi bir durumla belki siz de karşılaşmışsınızdır. Müzik çok etkilidir, duygularımızı değiştirir. Kutsal Kitap'ta çok ünlü bir örnek vardır (1. Sam. 16:14-23):

Kral Saul birçok kez Tanrı'nın sözüne aykırı davrandığı için Tanrı ondan Kutsal Ruh'u aldı ve Saul bu nedenle çok huzursuz oldu, kötü ruh onu üzüyordu (2001 çeviride "sıkıntı çektiriyordu") diyor. Başka yerlerde Saul'un çok öfkelendiğini okuyoruz. O, Davut'un başarılarını kıskandığı için hem Davut'u hem de kendi oğlunu mızrakla duvara çakmaya çalıştı.

Bu nedenle Saul'un hizmetkarları ona yardım etmek istediler. Onlar Saul'a şöyle bir öneri getirdi: "Efendimiz, biz hizmetkarlarına buyruk ver, iyi çenk (lir) çalan birini bulalım. Öyle ki, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh üzerine gelince, o çenk (lir) çalar, sen de rahatlarsın". (Çenk: harpı andıran telli bir çalgı)

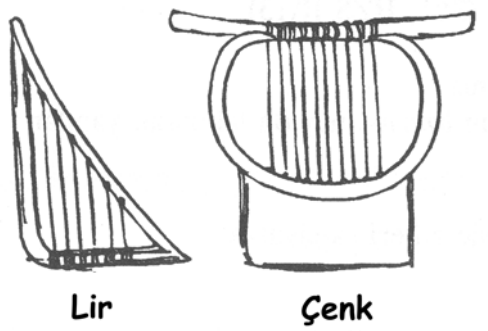

Saul bu öneriyi çok beğendi ve hemen böyle iyi çenk çalan birini bulmaları için buyruk verdi. Hizmetkarlardan birinin aklına hemen bir müzisyen geldi ve "Beytlehemli İşay'ın oğullarından birini gördüm" dedi, "İyi çenk (lir) çalar. Üstelik yürekli, güçlü bir savaşçıdır; akıllıca konuşur, yakışıklıdır, RAB de onunladır." Saul hemen İşay'a adam gönderip sözü edilen oğlunu, yani Davut'u çağırttı.

Davut en küçük oğul olarak babasının koyunlarını gütmek zorundaydı. Anladığımız kadarıyla Davut çok iyi bir çobandı. Sorumluluğundaki koyunlara çok iyi baktı, arslanları ve ayıları kovup öldürdü. Ama çobanlık yaparken sakin geçen zamanlar da vardı. Bu zamanlarda Davut, çenk çalıp Tanrı'ya ilahiler söylerdi. Onun yakınından geçenler de müziği dinlediler ve oldukça etkilendiler. Bu nedenle Kral Saul'a iyi tedavi olarak Davut'u önerdiler.

Davut saraya gelince işini iyi yaptı. Saul ne zaman huzursuz olsa Davut çenk çalıp ilahiler söylerdi ve böylece kralın ruh halinin değişmesine yardımcı olurdu.

Davut birçok ilahi yazdı. Mezmurlar kitabındaki 150 mezmurdan yarısı, yani tam 75 mezmur Davut'un ilahileridir. Bu ilahilerle nasıl bir durum içerisinde olursa olsun duygularını Tanrı'ya ifade etti. Bazen çok kötü bir durumdaydı, ama çoğunlukla aynı ilahinin sonunda Rab'de huzur bulduğunu söyledi ya da durumunu Tanrı'ya verip esenlik bulabildi. Örneğin 57. Mezmur (Büyük çocuklarla okuyun!): Davut Saul'dan kaçıp bir mağarada saklandı. Mezmurun ilk ayetlerinde korkusunu ifade edip Tanrı'ya yalvararak O'nun yardımını istiyordu. Yedinci ayetten başlayarak korkusu geçtiği için artık Tanrı'yı övmeğe hazırdı ve O'na tapındı. Sekizinci ayette müzik aletleri de kullanıldı (lir ve çenk). Davut için müzik çok önemliydi.

Müzik yapmaktan söz ettiğimizde müzik aletleri de aklımıza gelir. Tabii buna insan sesi de dahildir, o da bir müzik aletidir. Ama ondan başka daha birçok aletle de müzik yapabiliriz. Çocuklar bu müzik aletlerini saysınlar.

Bu aletleri iki gruba ayırabiliriz: ezgi çalan aletler ve ritim çalan aletler. İnsan sesi dışında, ezgi çalan aletleri kullanmak için genellikle ders almak gerekir, ama ritim çalan aletleri çok daha kolay kullanabiliriz. Bu nedenle burada ritim çalan aletlerden söz edeceğiz. Ritim bizi coşturur, canlarımızı uyandırır ve katılmaya davet eder.

Hangi aletlerle ritim çalabiliriz? Davul, tef ve bendir, darbuka, ziller (her boy), çelik üçgen, bateri, alkışlar, vb. Bu aletlerle Tanrı'ya nasıl tapınabiliriz? Çok gürültülü çalmak gerekmez, zaten çok yüksek ses bir süre sonra bizi rahatsız eder. Ayrıca çalmak için müzisyen olmak da şart değildir. Çalgılarla ritmi verirsek ve biraz alçak sesle çalarsak Tanrı'ya duygularımızı gösterebiliriz.

Şimdi birkaç ritim çalgısıyla (örn. tefle, zil sopasıyla, alkışla, vb) duygularımızı açıklamaya çalışalım: sevinç, üzüntü, sevgi, öfke, korku, ...

Sonra bir ilahi seçin, örn. "Sana Bakıyorum, Rab'bim" (TY 361)

Sana bakıyorum, Rab'bim.	➢ Tahta bir şeyle vuracaksınız.
Sana bakıyorum, Rab'bim.	➢ Bendirle ya da bir kutunun üzerine naylon takılarak yapılan davulla.
Sana bakıyorum, Rab'bim.	➢ Tefle (alçak sesle)
Arkama bakmadan!	➢ Tefle daha sert, son hecede zilleri sallayarak.
İzlerim yolunu, Rab'bim.	➢ Tahta
İzlerim sevinçle, Rab'bim.	➢ Kutu
İzlerim durmadan, Rab'bim.	➢ Tef
Arkama bakmadan.	➢ Tef, zilleri sallayarak

2. ve 3. kıtayı da aynı şekilde çalabilirsiniz.

Ritim çalmayı öğrenmek için uygun başka ilahiler:

- "Rab'bin Ruh'u Kalbimdeyken Davut Gibi Coşarım" ya da "Kutsal Ruh ile Dolunca"
- "Rab'be Hamdedelim Boru Çalarak"
- "Korkma, Seninleyim"
- "Eğer Mutluysanız"

Pratik Müzik Aletleri

Davul Tarzı Çalgılar:

Kutu davulu: Herhangi bir kutuyu kullanabilirsiniz. Karton ve plastik kutular fazla yüksek sesle çalınmazlar. Metal kutular daha çok ses çıkartırlar. Parmak ya da kalemle çalınır. Bir konserve tenekenin ya da plastik kutunun üzerine bir naylon gerip, bir lastikle sıkıca bağlarsanız çalgınız bir derili davula benzeyecek. Ama fazla sert vurmayın!

Tahtahlı sopalar: Bir oklavayı 15 cm'lik parçalara bölün. Elinizi su içecekmiş gibi yapın ve sopayı bir köprü gibi elinizin üzerine koyun ve ikinci sopayla diğerine vurun.

Çeşitli Çıngıraklar:

Anahtar çıngırak: 10 tane teneke meşrubat kapağını bir anahtarlık halkasına takın ve sallayın.

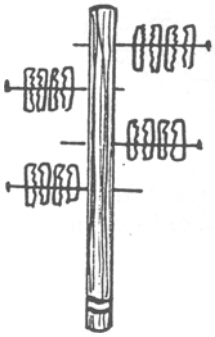

Çıngırak ağacı: 12 tane şişe meşrubat kapağını ortalarından kalın bir çiviyle delin ve ikişer ikişer, sırt sırta ince çiviyle bir tahtaya çakın. Ama çiviyi sonuna kadar çakmayın, kapakların hareket edebileceği kadar boşluk bırakın. Sonra çivilerin kafalarını ve uçlarını penseyle, eğin ya da uygun bir boncuk yapıştırın.

Değişik şekillerde de çıngırak yapabilirsiniz.

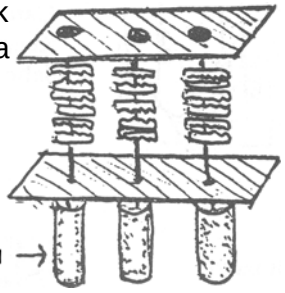

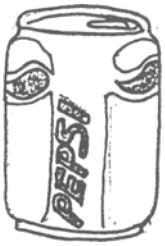

Kum çıngırağı: Boş meşrubat tenekesine bir ya da iki yemek kaşığı kum koyun, deliğini pansuman bantıyla ya da başka bir kalın bantla yapıştırarak kapatın. Ses değiştirmek için de değişik boylu küçük taşları koyabilirsiniz. Aynı şeyi değişik boylu taşlarla veya bakliyatla yapabilirsiniz. Sesler biraz değişecektir.

Klik-klak: 2 boş yarım ceviz kabuğunu yeniden yapıştırın, ama önce içinde bir ipin ucuna kibrit parçasını düğümlenmiş olarak bırakın. İki tane ya da daha çok iple birleştirerek düğümleyip sallayın.

Hassas Çalgılar:

Çocuklarınız çok dikkatliyse ve siz de biraz para harcamayı kabullenirseniz, çay bardaklarıyla ve toprak saksılarla çalgılar yapabilirsiniz.

Cam çanı: Camcıda çay bardaklarınızın altını deldirin, çapı 5 mm olsun. Sonra bir ipin, ucuna kibrit çöpünü düğümleyerek içinde bırakın. Dikkatlice kalemle bardağa vuracaksınız.
İpin diğer ucuna da resimde görüldüğü gibi iki adet boncuk takıp ipi düğümleyin.

Toprak saksı çanı: Cam çanı gibi aynı şekilde toprak saksıyla yapacaksınız. Tabii ki, tutmak için bir kibrit yetmez. İpinizi birkaç kibritle ya da marangoz'dan aldığınız tahta pimle bağlayın.

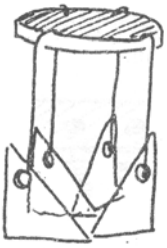

Cam çıngırağı: Değişik boylu cam parçalarını bir camcıya deldirin. Kenarlarını zımparayla sürterek düzeltin. Bir çivi ile bir kavanoz kapağını delin. Cam parçalarını iple oraya asın.

Telli çalgı: Düz bir tahta üzerine yükselti yapmaları için (şekildeki gibi) iki tahta çakın. Düz tahtanın iki ucuna halkalı vidalar takarak burguları oluşturun. Bu burgulara gitar teli (kullanılmış olabilir) takarak çalgınızı yapın.

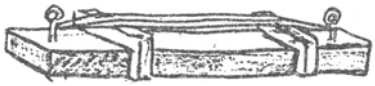

3. Ders: Tanrı'ya Hareketle ve Dansla Tapınmak

AMAÇ: Çocukların dansla ve ilahileri hareketlerle söyleyerek Tanrı'ya tapınmayı öğrenmeleri.

OKUMAK: Mısırdan Çıkış 15:20,21; 2. Samuel 6:14

EZBERLEME: Mezmur 149:3

"Dans ederek övgüler sunsunlar O'nun adına, tef ve lir çalarak O'nu ilahilerle övsünler."

İLAHİLER: ***Ders içindekiler:***

(94) Rab 'be Ezgi Söyleyelim
(TY 136) Kutsal Ruh İle Dolunca
(TY 202) Rab'in Ruhu Kalbimdeyken
(TY441) Rab İsmini Yüceltirim
(TY361) Sana Bakıyorum, Rab'bim
(64) İsa Çocukları Sever

Diğer uygun ilahiler:

Dans etmek için:

(TY 401) Kaldırırım Ellerim' Sana
(TY 474) Kederimi Dansa Çevirdin
(TY 456) Ey Kapılar, Yükselin! *(Hareketlerle de olur)*
(TY 296) Alkışlayın, Rab 'bin Halkı
(TY 329) İsa Mesih Rab'dir, İlan Edin! *(Hareketlerle de olur)*

Hareket için:

(TY 370) Şükret İçtenlikle!
(TY 379) Yüreklerde, Sonsuz Alev
(TY 390) Nehir Gibi Huzur
(TY 400) Sen En Yücesin İsa
(TY 406) Senin Sevgin Ömürden Güzeldir
(TY 411) Çağırırım! Merhamet Elini Uzat Bana!
vb.

Giriş

Geçen ders Tanrı'ya müzikle tapınmaktan söz ettik ve müzikle Tanrı'yı övdük. Ama müziği işittiğimizde bedenimiz de hareket etmek istiyor. Örneğin ayağımızı yere vuruyoruz, kafamızı sallıyoruz. Müzik ve hareket iç içedir. Tanrı'ya tapınırken de bu tür hareketleri yapabiliriz.

Ders

Dans etmekten söz ettiğimizde aklımıza genellikle eğlenceli danslar geliyor. Eğlencelerde kendimizi eğlendirmek, üzerimizdeki stresi atıp rahatlamak istiyoruz. Ama tapınma zamanında temel amacımız Tanrı'yı hoşnut etmektir. Bunu düşündüğümüzde öncelikle hareketler değil yüreğimiz önemlidir. Yüreğimiz Tanrı'daysa O'nu hoşnut etmek için çeşitli hareketler yapabiliriz, dans edebiliriz. Tanrı'dan aldığımız sevinci O'na gösterebiliriz. Tabii, bu hareketler zarar verici ve başkalarının ilgisini çekmeye yönelik de değildir. Çünkü onlarla Rab'bi hoşnut etmek istiyoruz. Bazı sınırları olsa da, hareketler aracılığıyla Rab'be yine de duygularımızı gösterebiliriz.

Kutsal Kitap'ta birkaç örnek var. Onlardan ikisine bakalım:

İsrail halkı uzun süre elem çektikten sonra Mısır'dan çıkabilirdi. Firavun Mısır'dan gitmek isteyenlere çok sert davrandı, çünkü köle olarak çalışan İsrailliler'i bırakmayı istemiyordu. Sonunda Rab on büyük felaket kullanarak onları kurtardı. (Çocuklar Mısırlılar'ın karşılaştığı felaketleri saysınlar, eksik olanları öğretmen eklesin — Mısırdan Çıkış 7-12. bölümler).

İsrailliler Mısır'dan çıktıktan birkaç gün sonra Firavun pişman olup onların peşine düştü. Bütün savaş arabalarını ve atlıları toplayıp kaçan kölelerini yakalamak ve geri getirmek istedi. O zaman İsrailliler bir çıkmaz noktaya geldiler. Onların önünde Kızıl Deniz, arkalarında kızgın Mısırlılar vardı. Herkesin çok korktuğuna hiç kuşku yok.

Ama Tanrı kendine inananları asla bırakmaz. O İsrailliler için de büyük bir mucize yarattı. Doğudan sert bir rüzgarın esmesini sağladı, Kızıldeniz'i ikiye böldü ve denizin dibini kuruttu. Şimdi İsrailliler kuru bir toprak parçasına basarak denizin ortasına girdi. Sular sağlarında ve sollarında duvar gibi yükseliyordu. Böylelikle bütün halk, koyunlar, keçiler ve yanlarında taşıdıkları her şeyle birlikte karşı kıyıya geçti.

Ama Mısırlılar hala onların peşindeydi. Onlar da denizin ortasına girdiler, ama karşıya geçmeye kalktıklarında arabalarının tekerlekleri çıktı, atları sarsılıp düştü ve benzeri aksiliklerle karşılaştılar. Pek ileriye gidemediler. Son İsrailli deniz kenarına ulaşınca mucizeyle oluşan su duvarları büyük bir gürültüyle çöktü ve deniz eski haline geldi. O zaman Firavun, bütün askerleriyle beraber denizde boğuldu.

Kurtulan halk sevinçle coştu. Musa'nın ablası Miryam yeni bir ilahi söyledi. Kurtuldukları için o denli sevindiler ki Miryam ve bütün kadınlar tef çalarak dans etmeye başladı. Böylece Tanrı'nın kazandığı zaferi kutluyorlardı. Ondan sonra bütün halk bu tapınmaya katıldı, çünkü yürekleri şükürle doluydu. Coşarak, zıplayarak Tanrı'ya tapınmak istediler. Tanrı'nın mucizeleri çok harikaydı.

Sen de herhalde, çok arzu ettiğin bir şeyi en sonunda aldığın zaman hoplayarak, zıplayarak şarkılar söylüyorsun ve bu harika duyguyu biliyorsundur.

Biz de şimdi onların sevincine ve coşkusuna katılabiliriz. "Rab'be Ezgi Söyleyelim" adlı ilahiyi söyleyelim ve (geçen derste yaptığımız) müzik aletlerini kullanarak İsrailliler gibi dans edelim.

...

İkinci örnek yine Davut'tur. Davut'un küçük yaştayken Tanrı'ya tapınmaya alıştığını ve tapınmayı çok sevdiğini öğrenmiştik. Tapınarak Kral Saul'un öfkesini bile dindirebiliyordu.

Yıllar sonra Davut'un kendisi kral oldu. Yeruşalem'e yerleştikten sonra onun büyük bir dileği vardı: Tanrı'nın İsrailliler'in arasında oluşunu simgeleyen Antlaşma Sandığı'nı Yeruşalem'e getirmeyi istiyordu. Bu nedenle Davut, bu altın sandık için kutsanmış bir tapınma çadırı kurdu. Bir gün Kral büyük bir kalabalıkla birlikte o kutsal sandığı Obed-Edom'un evinden başkente getirdi. Davut ve bütün halk büyük bir sevinç içindeydi ve yol boyunca coşkuyla Tanrı'ya tapındı. Müzik çalarak yüksek sesle ilahi söylediler ve durmadan dans ettiler. Kutsal Kitap, Davut'un yalnızca kafasını sallayarak ve birkaç hafif adım atarak değil, "bütün gücüyle dans" ettiğini yazıyor.

Biz de şimdi Davut gibi coşabi1iriz. "Kutsal Ruh İle Dolunca" ya da "Rab'bin Ruhu Kalbimdeyken" ilahilerinden birini söyleyerek kendi hareketlerimizi bulalım ve Tanrı'yı övelim. Ayrıca dilerseniz bütün grup halay da çekebilirsiniz. (Not: Her iki ilahinin ezgisi de aynıdır. Sözleri biraz değişik olduğu için hareketler konusunda size daha çok esin verirler.)

Şimdi birazcık dans ederek tapınmaya çalıştık. Sizden bazıları kolayca hareket buldu, bazılarınız ise hangi hareketi yapacaklarını pek bilmediler. Bunun önemi yok, çünkü Tanrı yüreklerinize bakıyordu. Ayrıca söylediğimiz sözlere uygun hareketler de yapabiliriz: Örneğin "Rab İsmini Yüceltirim".

Rab ismini yüceltirim,	➢ Ellerinizi tepsi taşır gibi kaldırın.
seni övmekten hoşlanırım,	➢ Ellerinizi yavaş yavaş alkışlayarak kaldırın.
yaşamıma girdin	➢ Ellerinizin dışyüzleri birbirini görecek şekilde göğsünüze kadar indirip
sevindim,	➢ göğsünüzde çapraz olacak biçimde birleştirin.
bizi kurtarmaya	➢ çapraz ellerinizi göğsünden biraz uzaklaştırarak hızla çözüp aşağıya indirerek iki yana açın
geldin (geldin).	➢ ve her sözcükte yarım tur dönün (tam tur oluyor).
Cennetten dünyaya gelip,	➢ Sağ elinizi yukarıdan aşağıya indirin.
yol gösterdin.	➢ İki el ile bir yolu gösterin.
Dünyadan çarmıha	➢ Ellerinizi aşağıdan yukarıya kaldırıp, sonra haç şeklinde birleştirin.
cezamı çektin	➢ Çapraz ellerinizi yumruk yapıp göğüsünüzü dövün.
Çarmıhtan mezara,	➢ Önceki haç şeklini çözüp ellerinizi yere dalar gibi aşağıya indirin.
mezardan göklere	➢ Ellerinizi aşağıdan yukarıya kaldırın.
İsmini yülseltirim!	➢ Ellerinizi havada sallayın.

Geçen dersteki "Sana Bakıyorum, Rab'bim" ilahisini de yeniden kullanabilirsiniz (büyükler için).

Sana bakıyorum, Rab'bim.	➢ Başınızı yukarıya kaldırın.
Sana bakıyorum, Rab'bim.	➢ Ellerinizi gözlerinizin yanında tutun.
Sana bakıyorum, Rab'bim.	➢ Ellerinizi yukarıya doğru kaldırın.
Arkama bakmadan.	➢ Bu şekilde soldan bir kez dönün.
İzlerim yolunu, Rab'bim.	➢ 4 adım öne çıkın, ellerinizi paralelolarak uzatın.
İzlerim sevinçle, Rab'bi m.	➢ Çeyrek tur sağa dönüp 4 adım ilerleyin ve ellerinizi çırpın.
İzlerim durmadan, Rab'bim.	➢ Çeyrek tur sağa dönüp 4 adım ilerleyin, ellerinizi yürürken sallayın.
Arkama bakmadan.	➢ Çeyrek tur sağa dönüp, ellerinizi yeniden yukarıya kaldırın.
Seni seviyorum, Rab'bim.	➢ Diz çökerek, eller açık dua eder gibi durun. Baş yukarıda olsun.
Seni seviyorum, Rab'bim.	➢ Ayağa kalkın, ellerinizi çapraz olarak göğsünüzde birleştirin. Baş yukarıda olsun.
Seni seviyorum, Rab'bim.	➢ Ellerinizi yukarıya açık kaldırın, baş aynı kalıyor.
Arkama bakmadan.	➢ Bu şekilde bir kez dönün.
Severim huzurunu, Rab.	➢ Ellerinizi yukarıdayken omuz genişliği kalacak kadar birbirine yaklaştırıp, dirseklerinizden bükerek kulak hizasına getirin.
Severim dostluğunu, Rab.	➢ Bir kez sola, bir kez sağa, birine sarılıyormuş gibi yapın.
Severim durmadan, Rab'bim.	➢ Sağ elinizle yukarıya bir öpücük gönderin.
Arkama bakmadan.	➢ Ellerinizi yeniden havaya kaldırıp bir kez dönün.

Küçük çocuklar için "İsa Çocukları Sever" ilahisini uygulayabilirsiniz. İlahiyi söylerken bir çember oluşturun.

İsa	➢ Parmakla yukarı yı gösterin.
çocukları	➢ Çemberdeki çocukları tek tek gösterin.
sever	➢ 1. hecede sağ elinizi göğsünüze, 2. hecede sol elinizi çapraz olarak göğsünüze koyun.
dünyanın çevresinde.	➢ İki ellinizle havada bir daire çizin.
Kızıl,	➢ Kızılderili gibi alnınızda parmağınızla bir tüy yapın.
ak,	➢ Yüzünüzü sıvazlayın.
sarı,	➢ Çinliler gibi gözlerinizi çekik yapın.
siyah,	➢ Parmaklarla saçlarınızı kıvırcık yapın.
herkes	➢ Parmakla çabucak çemberdeki herkesi gösterin.
çok, çok	➢ 2 kez ellerinizi çırpın.
değerli.	➢ Parmaklarınızı başparmağınızın çevresinde birleştirin, yukarıya doğru sallayın.
İsa	➢ Parmakla yukarıyı gösterin.
bütün çocukları	➢ Çocukları tek tek gösterin.
çok sever.	➢ Yukarıdaki gibi ellerinizi çapraz olarak göğsünüzde birleştirin.

İsa	➢ Parmakla yukarıyı gösterin.
Golgota'da öldü	➢ Kollarınızı iki yana iyice açın ve başınızı öne eğin.
bütün çocuklar için.	➢ Çemberdeki çocukları gösterin.
Kızıl, ak, sarı, siyah	➢ 1. kıta gibi
herkes çok, çok değerli.	
İsa	➢ Parmakla yukarıyı gösterin.
bütün çocuklar için	➢ Çemberdeki çocukları gösterin.
öldü	➢ Kollarınızı iki yana iyice açın ve başınızı öne eğin.

Bu çalışmalardan sonra çocuklarla tapınma oyunlarını oynayarak devam edebilirsiniz ya da geçen derste başladığınız müzik aletlerini tamamlayabilirsiniz. İsterseniz baştaki ilahi listesinden bir iki ilahi daha seçip dansla söyleyebilir ya da kendi hareketlerinizi yaratabilirsiniz.

İsterseniz gelecek sayfadaki boyama sayfasını çoğaltıp küçük çocukların boyamasını sağlayabilirsiniz.

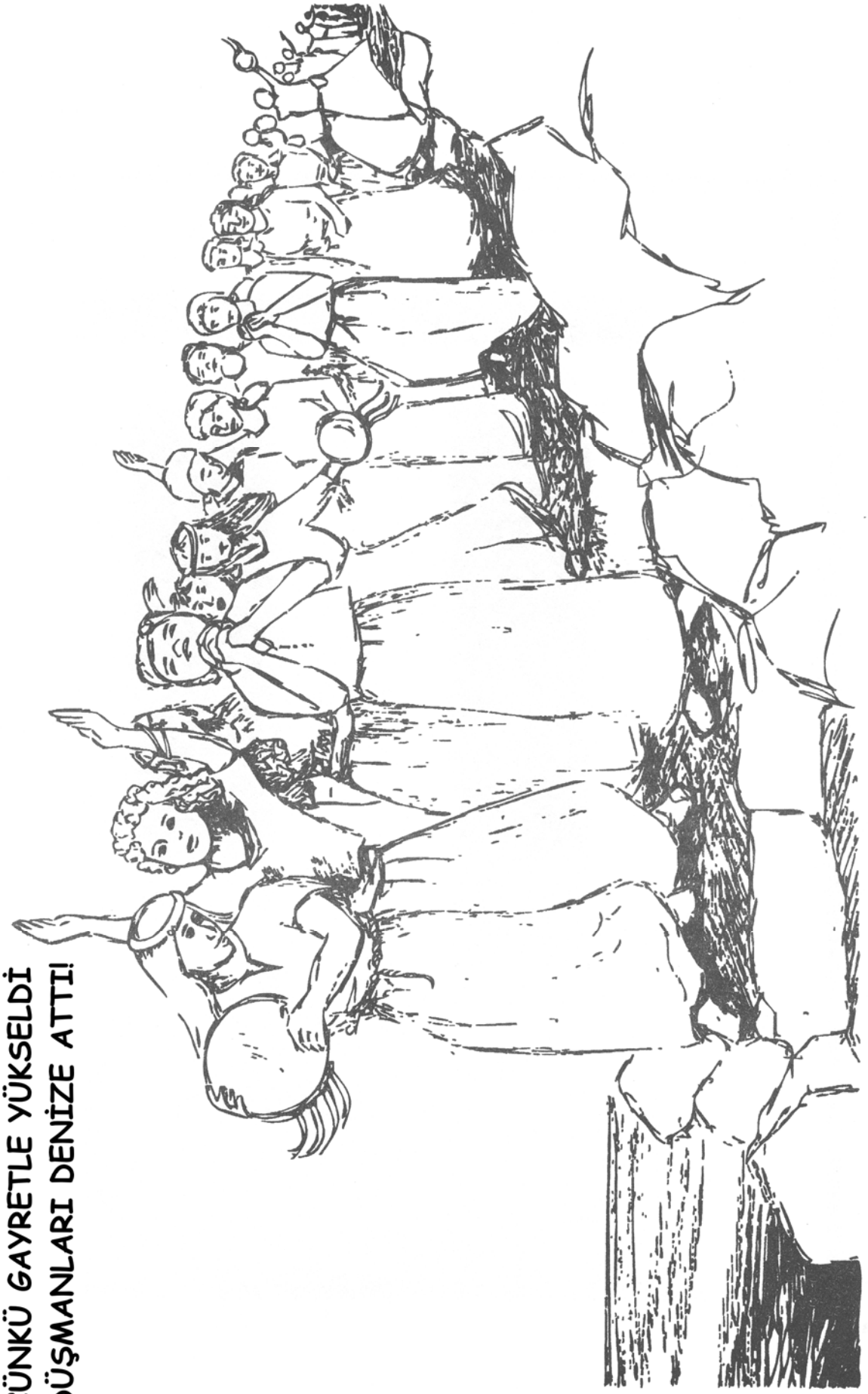

RAB'BE ÖVGÜ SÖYLEYELİM
ÇÜNKÜ GAYRETLE YÜKSELDİ
DÜŞMANLARI DENİZE ATTI!

4. Ders: Tanrı'ya Ruhta ve Gerçekte Tapınmak

AMAÇ: Çocukların Tanrı'ya ruhta ve gerçekte tapınmayı öğrenmeleri.

OKUMA: Yeşaya 1:10-17, Yuhanna 4:19-24, Elçilerin İşleri 16:22-34

EZBERLEME: Yuhanna 4:24
"Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar."

İLAHİLER: ***Tanrı'nın sıfatlarını öven ilahiler:***

(118)	Tanrım Büyüktür
(TY 304)	Büyük Ve Yücedir İşlerin Senin
(TY 32)	İmanuel
(TY 236)	İsa, En Yüce İsim
(130)	Yol Rab İsa'dır
(133)	Yücelteceğim İsmini
(13)	Bizim Tanrı'mız Güçlüdür, vb.

Tanrı'nın yaptıklarını anlatan ilahiler:

(11)	Birinci Günde
(15)	Bu Bir Mucize
(92)	Rab İsa konuşunca
(79)	Mesih Dünyamıza İndi
(TY 313)	Gökteki Tahtını Bırakıp Da
(80)	Niçin Seviyorum Ben İsa'yı
(101)	Rab'bin İşleri, vb.

Giriş

Biz birçok hareket yaparak, güzel müzik eşliğinde ve doğru sözlerle Tanr'ya tapınabiliriz, ama yine de Tanrı bu tapınmadan hoşnut olmayabilir. Yeşaya 1:10-17 de (büyüklerle okuyun) Tanrı'nın halkın O'na düzenli, güzel kurbanlarla dolu, müzikle tapınmasını reddettiğini okuyoruz, çünkü halkın yüreği doğru değildi. Tanrı 'ya tapınmak istersek yüreğimiz doğru olmalıdır. İsa, Samiriyeli kadına Tanrı'ya ruhta ve gerçekte tapınılması gerektiğini söyledi. Bu derste 'ruhta ve gerçekte tapınmanın' anlamını kavramaya çalışacağız.

Ders

Bu derse ezberleme ayetiyle başlayın. "Ruhta ve gerçekte tapınmak acaba nedir?" diye sorun. Büyük olasılıkla çocuklar sağlıklı bir yanıt veremeyecektir. Bunu anlatmak ve anlamak için ikinci kavramla, yani 'gerçek' ile başlayacağız, çünkü çocuklar gerçeğin ne olduğunu daha kolayca bulabilirler. Çocuklara "gerçek" ne demektir diye sorun. Büyük çocuklarla sözlüğe bakın ve ondan sonraki iki noktayı çalışın.

TDK Türkçe Sözlük 'gerçek' sözcüğüne birkaç anlam veriyor:

- Bir durum, bir nesne ya da bir nitelik olarak var olan, varlığı yadsınamayan, olgu durumunda olan, hakiki
- Aslına uygun nitelikler taşıyan, sahici (gerçek elmas, gerçek öykü)
- Temel, başlıca, asıl
- Doğadaki gibi olan, doğayı olduğu gibi yansıtan
- Gerçek durum, gerçeklik, realite
- Yalan olmayan, doğru olan şey

Bu açıklamadan iki noktayı ele alabiliriz:

1. "Gerçek" doğru ve sahicidir, yalan değildir.
2. "Gerçek" yadsınamayan bir varlıktır.

Bu iki nokta Tanrı'ya gerçekte tapınmak için bize yardım edebilir.

1. Tanrı'ya doğru ve sahici tapınmayla yaklaşmamız gerekir, yalancıktan tapınamayız. Bu nedenle kendimize birkaç soru sormalıyız. (Büyük çocuklar olgunluk düzeylerine göre tapınmadaki engelleri ve yanlış motivasyonlarını kendileri bulabilirler. Küçük çocuklara ve yeni gelenlere onları örnek vererek siz anlatın.)
   - İçimde ne var? Duygularım nedir? Beni tapınmaya yönelten nedir? En sevdiğim ilahileri mi söylemek istiyorum? Hareketlerimin ne kadar güzel olduğunu mu göstermek istiyorum? Müziği çok sevdiğim ya da müzik çalabildiğim için mi tapınıyorum? Yoksa Tanrı'yı hoşnut etmek için mi tapınıyorum?
   - Acaba yüreğimde Tanrı'ya tapınmamı engelleyen bir şeyler var mı? Örn. saklı gizli günahlar? (kin, affetmezlik, kıskançlık, açgözlülük, gurur, yalan, hırsızlık, ...)
   - Kötü düşünceler var mı? Tanrı'ya karşı öfke var mı?
   - Acaba yüreğimde yanlış beklentiler var mı? (Tanrı'ya tapınırsam, bana şunu şunu vermelidir. ..., arkadaşım/öğretmenim beni daha çok sevmelidir. ..., kilisede bir görev alabilirim, vb ...)

   Böyle yanlış amaçlar ya da engeller varsa, onları tapınmaya başlamadan Tanrı'ya itiraf edip bağışlanma istememiz gerekiyor.

   Aslında "gerçekte" yaşamak ve "tapınmak" içimizde olan şeyleri söylemek ve itiraf etmektir. İyi duygularımızı ya da düşüncelerimizi de söyleyebiliriz ve bununla Tanrı'ya tapınabiliriz, örneğin: sevincimiz, sevgimiz, hayranlığımız, minnettarlığımız, ...

   Yeniden Yeşaya 1. bölüme bakarsak halkın tapınmaktaki amaçları yanlış, tapınmaları yalancıktandı. Tanrı halkın tapınmasını kabul etmedi. Bu nedenle Tanrı'ya günahlarımızdan bağışlanmış olarak, temiz ve doğru amaçlarla tapınalım.

2. Tanrı'nın yadsınamaz varlığı dediğimiz zaman bir bütün olarak O'nun karakterini, sıfatlarını ve yaptıklarını anlıyoruz. Burada Yuhanna 14:6 ayeti aklımıza geliyor: İsa, "Yol, **gerçek** ve yaşam **ben'im**" dedi, yani İsa'nın kendisi 'gerçek'tir.
   - Tanrı'nın (ve İsa'nın) karakterini açıklayan birçok sıfat vardır. (Bu konuya ilişkin haftalarca ders çalışabiliriz. Aslında bu sıfatlar bize yıl boyunca tapınmak için konu sağlıyor. Aşağıdaki listeye bakın!) Burada yalnızca en çok söylenen sıfatları sayıyoruz (Tahtaya yazın!): Kutsal, pak, ışık, sevgi, sabırlı, bağışlayan, merhametli, acıyan, iyi, lütfeden, kayıran, bizi arayan, alçakgönüllü, her şeyi bilen, her şeye egemen, kudretli, her şeyi yapan, dokunulmayan, yargılayan, yaratan, vb. (Küçük çocuklar için anlayabilecekleri birkaç tane çıkarabilirsiniz.)
   - Tanrı'nın (ve İsa'nın) yaptıkları da sayısızdır. Onları Kutsal Kitap'tan bulabiliriz (genellikle bir öykü ya da dersin yardımıyla). Genellikle yadsınmayan tarihsel olgularda Tanrı'nın sıfatları belli olur. Çocuklar saysınlar. Örneğin, Tanrı dünyayı yarattı; İsrail halkını Mısır'dan çıkardı; Kızıl Deniz'i ikiye böldü; yemeleri için her gün man verdi; gündüz bulutla, geceleyin ateş direğiyle onlarla beraberdi; Davut'a büyük bir devi öldürmesi için yardım etti; Daniel'i aslanlardan kurtardı; İsa körleri, kötürümleri, hastaları iyileştirdi; beş bin kişiyi iki ekmek ve beş balıkla doyurdu; su üzerinde yürüdü ve fırtınayı dindirdi; vb.

Ama ayrıca kendimizin ya da başkalarının yaşamlarından da O'nun yaptıklarını bulabilir ve O'na bunlarla tapınabiliriz. Öğretmenden başlayarak sınıftaki herkes kendi yaşamından örnekler bulsun. Örneğin, Rab babam için iş buldu; ...'i iyileştirdi; ..'i korudu; ... verdi; ... sağladı; ... yardım etti; vb.

Tanrı ya da İsa'nın yaptıkları için hem teşekkür etmeliyiz hem de bunlar nedeniyle O'nu övmeliyiz.

Buraya kadar **"gerçekte tapınma"**nın ne demek olduğunu öğrendik.

a) Yüreklerimiz doğru olsun;
b) Tanrı'nın/İsa'nın sıfatları ve yaptıkları övülsün.

Şimdi **"ruhta tapınma"**nın ne demek olduğuna bakalım.

Tanrı ruhtur. Ruh bir hayalet değildir. Ruh, bedensel olmayan ama etkili bir varlıktır. Tanrı yere ve zamana bağlı değildir. O aynı zamanda değişik yerlerde ve değişik kişilerle olabilir. (Örneğin, hem burada bizimle, hem evde anneanneyle hem de Amerika'da bir kardeşle birlikte olabilir.) Tanrı üstelik aynı anda geçmiş, şimdiki ve gelecek zamanı görür. (Örneğin, senin doğumunu, şimdi burada olduğunu ve büyüdüğün zaman ne iş yapacağını görür.)

İnsanların da ruhu vardır. Ruhumuzla düşünüyoruz ve beden dışı durumları onunla algılıyoruz (Örneğin, birinin sevgisi, sempatisi, üzüntüsü, bir şeyi doğru olduğunu olmadığını, vb.). Yine de ruhumuz bedene bağlı olduğu için, yere ve zamana da bağlıdır. Ama ruhumuzla Tanrı'yla ilişki kurabiliriz. Tanrı kendi Kutsal Ruh'u ile bizim ruhumuzla konuşur.

Şeytan'ın da ruhu vardır. O da bizim ruhumuz ile konuşmak ister, ama konuştuğu zaman kötü niyetlerini, düşüncelerini ve yalanlarını söyler. Tanrı'ya ruhta tapınmak istersek Kutsal Ruh'la ilişki kuracağız ve O'nun sözlerini duyacağız. Şeytan karışmak istediği zaman ona karşı durup onun düşüncelerini reddetmemiz gerekiyor. Bunu belki şöyle kısa bir duayla yapabiliriz: Rab, şimdi sana ruhta tapınmak istiyoruz. Şeytan'ın yalanlarına değil, senin sözüne uygun tapınmak istiyoruz. Kutsal Ruh'unla benim ruhumu doldur!

Kutsal Ruh'un sesini duymak için çoğunlukla zaman ve sakin bir ortam gerekir. Daha önce çalıştığımız gibi tapınma amaçlarımız ve yüreklerimiz de temiz olmalıdır. Kutsal Ruh bizimle bazen bir görümle, yani bir resim ile konuşur. Örneğin, biz kendimizi babanın kucağında buluyoruz ve baba bizi okşuyor. Böyle bir resimle Tanrı bize olan sevgisini anlatıyor. Bu resmi düşünerek Tanrı'ya tapabiliriz. Bazen gözümüzün önüne başka resimler de gelir. Onlar üzerinde düşünerek Tanrı'ya tapınabileceğimiz bazı noktalar bulabiliriz.

(Öğretmenler için bir uyarı: Bazen çocuklar yalnızca bir şey söylemiş olmak için konuşurlar. Siz Kutsal Ruh'tan ruhları ayırt etme yeteneğini isteyin ve kullanın. Böyle davranan çocuklarla bilgelikle konuşun ve onların motivasyonlarını gözden geçirmelerini sağlayın.)

Eğer biz 'ruhta ve gerçekte' tapınırsak, Tanrı bundan çok hoşnut olur ve tapınanların arasında olduğunu gösterir. Matta 18:20 ayetinde, "Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de orada, aralarındayım" diye yazar. Şimdi İncil'den bir örneğe bakalım:

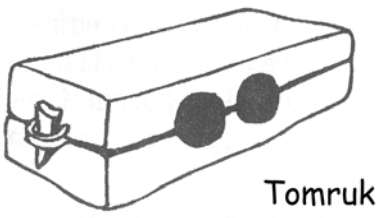

Pavlus'la Silas tutuklandılar ve sıkı güvenlik altında cezaevinde tutuldular. Cezaevinin iç bölmesine yani hiç ışık olmayan bir yere atılarak ayakları tomruğa vuruldu. (Tomruğa vurmak: ayakları delikli, büyük ve ağır tahtalarla kenetlemek, bkz. resim). Aslında Pavlus ve Silas kötü hiçbir şey yapmadılar. Ama bazı kişiler çıkarları bozulduğu için onlara karşı öfkelendiler. Çünkü Pavlus zavallı bir genç kızı İsa Mesih'in isminde iyileştirdi. Kızdan para sağlayan adamlar haksızlıkla Pavlus'un ve Silas'ın giysilerini yırtıp sıyırarak onları değnekle dövdüler.

Şimdi Tanrı'nın elçileri her yanları morarmış bir şekilde hareket edemeyerek soğuk taşlar üzerinde karanlık bir hücrede yattılar. Acaba orada ne yapabildiler? Tanrı onları unutmuş muydu? Onlarla beraber değil miydi? Pavlus'la Silas, Rab'bin her durumda onlarla beraber olduğunu biliyorlardı. Durum iyi ya da kötü olsun bu gerçek değişmezdi. çünkü Tanrı hiç değişmez. Bu nedenle her ikisi de Tanrı'ya ruhta ve gerçekte tapınmaya başladılar. Her halde Tanrı'nın karakterini övdüler. Acaba neler söylemiş olabilirler? (Çocuklar tahtadaki listeyi kullanarak uygun övgüleri bulsunlar):

Örneğin:

- Bu kötü durumu biliyorsun, çünkü her şeyi biliyorsun.
- Sen sadıksın, bizi bırakmayacaksın.
- Sen acıyan bir Tanrı'sın.
- Sen bizim ışığımızsın.
- Sen güçlüsün.
- Sen iyileştiren bir Tanrı'sın ve bedenin acılarını alabilirsin.
- …

Tarihe bakarak hangi gerçekleri bulabilirlerdi?

Örneğin:

- Sen İsrail halkını büyük gücünle Mısır'dan çıkardın.
- Yusuf'u olağanüstü şekilde hapisten çıkardın.
- Petrus'u da bir melek aracılığıyla hapisten çıkardın.

Buna benzer bir duayla Tanrı'yı övdüler. Ayrıca ilahiler söylediler. Bugün yaşasaydı, hangi ilahiyi söyleyebilirlerdi? (Çocuklar bulsunlar; başta yeterli örnekler verilmiştir.)

Dua ederek ve ilahi söyleyerek acılarına dayanabiliyorlardı ve ruhları Tanrı'yla beraberdi.

Yüksek sesle ilahi söyler söylemez birden yer sarsıldı. Deprem oldu. Kapılar açıldı. Ayaklarındaki tomruk açılıp gürültüyle yere düştü. Ellerindeki zincirler açıldı ve her yerden sesler duyuldu. Cezaevinin diğer hücrelerinde olanlar Pavlus ile Silas'ın hücresine geldiler. "Korkuyoruz, korkuyoruz" diye bağırdılar, "ama sizin yanınızda esenlik buluyoruz".

Uykudan uyanan zindancı, zindan kapılarının açılmış olduğunu gördüğünde, tutukluların kaçtığını sandı. Ümitsizlikten dolayı kendi canına kıymak üzere kılıcını çekti. Ama Pavlus yüksek sesle, "Canına kıyma, hepimiz buradayız!" diye seslendi. Bir ışıkla kontrol ettikten sonra titreyerek Pavlus'la Silas'ın önünde yere kapandı. Onları dışarı çıkararak, "Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gerek?" diye sordu. Onlar da, "Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz" dediler. Daha sonra zindancı onları kendi evine götürdü ve sonra kendisi ile ev halkı Rab İsa'ya iman etti.

Pavlus'la Silas cezaevinde yardımsız bir durumdayken bile Tanrı'ya ruhta ve gerçekte tapındılar. Rab onlara hoşnut olduğunu nasıl gösterdi?

1. Deprem aracılığıyla zincirleri ve tomruğu çözdü.
2. Diğer tutuklular onların yanında huzur buldu ve müjdeyi duydular.
3. Zindancıyla ev halkı Rab'be iman etti.

Eğer biz de Tanrı'ya ruhta ve gerçekte tapınırsak, belki deprem olmayacaktır ama Tanrı'nın yakınlığını duyabileceğiz ve yüreklerimiz sevinç duyacaktır.

Şimdi hep beraber yüreklerimize bakalım, temizleyelim ve Tanrı'ya "ruhta ve gerçekte" tapınalım.

Şimdi ya da sonraki toplantılarda tapınmak için tapınma konularını aşağıda bir liste olarak veriyoruz. Bunların arasından bir konuyu seçip, bir tapınma zamanı yönlendirebilirsiniz. Tabii ki, Rab size listede olmayan bir konuyu gösterirse, o konu üzerinde de tapının. Liste yalnızca bir yardımcı kaynaktır ve eksiktir. Grubunuz ruhta ve gerçekte tapınmayı öğrendikten sonra, Rab konuları kendi gösterecek ve aşağıdaki liste gereksiz olacaktır.

- İsa kraldır.
- İsa bizim çobanımızdır.
- Tanrı bizim babamızdır.
- O yaratıcıdır ve henüz yaratmayı bırakmadı. - O bizim yardımcımızdır.
- "Yahve Yire", her şeyi sağlayandır.
- Her şeye gücü yetendir.
- Her zaman bizimle beraber olandır.
- Her zaman her şeyi bilendir.
- Kurtarıcımızdır.
- Kutsal olandır.
- Bizi kurtaran yargıçtır.
- Lütufla dolu olandır.
- Kayamızdır.
- Kalemizdir.
- Işığımızdır.
- ...

Bu konulara değinen mezmurları da kullanabilirsiniz. Örneğin: Mezmur 103, 104, 135, 146, 147, ...

Başta gösterdiğimiz ilahilere ek olarak aşağıdakileri de kullanabilirsiniz.

- (10) Bir Adam Kayada Evini Yapar
- (9) Biliyor Musun
- (104) Rab'den Başka Tanrı Var Mı?
- (12) Bir Kelebek Olsaydım
- (89) Rab Bir Sığınaktır
- (85) Parlayan Aya Bak
- ...

Tanrı'yı Yüceltelim ve *Tanrı'nın Çocuklarıyız* adlı ilahi kitaplarında daha birçok örnek bulunmaktadır.

Ayrıca tapınma oyunlarını da kullanabilirsiniz.

5. Ders: Tanrı'ya Yaşamımızla Tapınmak

AMAÇ: Çocukların, tapınmanın yaşamımızın bir parçası olduğunu ve haftada bir iki saat ilahilerle ve dua etmekle geçirilen bir zaman olmadığını öğrenmeleri.

OKUMA: Daniel 6; Romalılar 12:1-2
Öğretmenler için: Efesliler 4:22-32; 5:15-21; Koloseliler 3:1-17, vb.

EZBERLEME: Romalılar 12:1b
"Bedenlerinizi diri, kutsal Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur."

İLAHİLER:
(TY 413) Hayatım Sende, Rab
(TY 321) Hayatımda Rab Yücelsin
(TY 240) Hissettiğimde
(TY 364) Senin, Senin İzindeyiz
(TY 393) Sana Güveniyorum
(TY 405) Tek isteğim
(TY 438) Bütün Gücümle Seni İzlerim
(6) Baba, Senin Sevgin
(10) Bir Adam Kayada Evini Yapar
(68) İsa Durur Kapıda

Giriş

Tanrı'ya tapınmak ara sıra yaşadığımız hoş bir olay olmamalıdır. Tanrı bizden sürekli bir tapınma istiyor. Hem ezberleme ayeti hem de Daniel'in yaşamı bunun nasıl gerçekleştirebileceğiniz konusunda çok güzel örneklerdir. Ezberleme ayetini ilk okuğumuzda bunu uygulamak bize çok zor geliyor. Ve aynı zamanda bunu yaşamında gerçekleştiren pek fazla insan da görmüyoruz. Ama Tanrı yine de bunu bizden istiyor. Yalnızca olgun büyükler değil, çocuklar da yaşamlarıyla Tanrı'ya tapınmayı öğrenebilirler. Haydi, onlarla birlikte öğrenelim!

Giriş olarak çocuklarla alışkanlıklarıyla ilgili olarak konuşun. Örneğin, sabahleyin kalkınca yüzümü yıkıyoruz ve (inşallah!) dişlerimizi fırçalıyoruz. Unutursak, annemiz bize anımsatıyor. Okula gitmeden önce saçlarımızı tarıyoruz, önlük ya da formamızı giyiyoruz. Daha başka iyi alışkanlıkları saymak gerekirse: Eve gelirken kapıda ayakkabılarımızı çıkarıyoruz; yaşlılara saygı gösteriyoruz; bize edilen hizmetler ve verilen armağanlar için teşekkür ediyoruz; vb... Bütün bu alışkanlıkları yavaş yavaş öğrendik. Annemiz bize defalarca söyledi, anımsattı; bazen yanlış yaptık, annemiz tekrar gösterdi; bazen bunları yapmadığımızda bize kızdı, belki de cezalandırdı. Ama sonunda bunları yapmayı öğrendik ve bu alışkanlık bizim yaşamımızın bir parçası oldu. Aynı şekilde Tanrı 'ya tapınmak da yaşamımızın bir parçası olmalıdır.

Ders

Bundan önceki derslerde Tanrı'ya müzikli, hareketli toplantılarda tapınmıştık. Ama toplantılar, müzik ve hareketler yalnızca tapınmanın birer öğesidir. Aslında geçen dersimiz olan "Tanrı'ya ruhta ve gerçekte tapınmak", bugünkü ders için bir köprüdür. Çünkü hayatımız gerçektir ve rüyada, düşsel bir dünyada yaşamıyoruz. Aynı zamanda Pavlus, sürekli Ruh'ta kalmaları için Galatyalılar'ı (5:25) Ruh'ta yaşamaya teşvik ediyor.

Birinci derste Tanrı'ya tapınmanın, Tanrı'yla bir ilişki kurmanın, O'na saygı göstermenin ne demek olduğunu öğrendik. Bu ilişki her zaman sürmelidir.

Şimdi ezberleme ayetine bakalım: "Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur." Biz acaba nasıl diri, kutsal ve Tanrı'yı hoşnut eden bir kurban olabiliriz? Bunu Kutsal Kitap'tan, Daniel'in yaşamından öğrenebiliriz.

Daniel genç bir çocuk olarak annesiyle babasından uzaklaştırılmıştı. Kendi ülkesinden alınıp yabancı bir ülkeye sürgüne gönderilmişti. Gittiği yeni ülkede çok iyi ve yüksek bir eğitim gördü. Ama o ülkede yaşayan insanlar yüce, diri Tanrımız'ı tanımadılar, onlar putlara ve başka ilahlara tapındılar. Bu durum Daniel için çok zordu. Çünkü o yalancı ilahlara tapınmak anlamına gelen şeylerle ilişkisinin olmasını istemiyordu. Belki de anımsıyorsunuzdur; sırf bu nedenle Daniel kralın sofrasındaki yiyeceklerden yemedi. Ama Daniel ve arkadaşları başka bir yol bulup, sonunda diğer öğrencilerden daha başarılı oldular. Daniel ve arkadaşları baştan bir karar vermişlerdi: Biz Tanrımız'a sadık kalmak ve günah işlememek istiyoruz. Onlar yalnızca başlangıçta değil, yaşamları boyunca sadık kaldılar. Daniel'in arkadaşları bu nedenle kızgın fırına atıldı, ama Tanrı onları kurtardı.

Bugünkü öyküde Daniel'in yaşı ilerlemişti. Geçen zaman boyunca krallık iki kez el değiştirdi. Ama Daniel henüz kendi yurduna gidememişti, çünkü hükümette çok yüksek bir görevi vardı. Kral Darius onu krallığın en önemli ikinci kişisi yaptı. Onun yardımcısı durumunda olan bakan ve görevlilerin ona hesap vermesi gerekti. Bu adamlar Daniel'i çok kıskandılar, çünkü o yabancı olarak çok yüksek bir saygınlığa sahipti. Üstelik Daniel bir Yahudi'ydi ve yerel halk sürgün edilerek gelen Yahudiler'den nefret ediyordu.

Daniel bu çok sorumluluk gerektiren görevi yaparken, her şeye karşın öncelikle kralı değil, Tanrı'yı hoşnut etmek istedi ve durmadan O'na sadık kaldı. Günde üç kez diz çökerek Kudüs'e doğru açık pencerenin önünde yüksek sesle dua etti. Böyle dua etmek bir süre sonra onda alışkanlık oldu. Ama aynı zamanda işini son derece titiz bir biçimde başarıyla yapıyordu.

Kıskanç adamlar onun işlerinde bir hata bulup onu kralın gözünden düşürmek istediler. Ama hiç kimse onu suçlamak için bir hata bulamadı. Yine de onlar Daniel'in görevden alınmasını istediler. Bunu yapmak için yalnızca Daniel'in inançlarıyla ilgili bir yol bulunabilirdi. Bu nedenle ona pis bir tuzak hazırladılar. Medler'in ve Persler'in yasalarının değişmez oluşunu kullanarak Kral Darius'a yeni bir kral yasası önerdiler. "Kral Darius, çok yaşa!" dediler, "Ülkenin bütün bakanları, kaymakamları, satrapları, danışmanları, valileri olarak kralın zorlu bir yasa çıkarması üzerinde anlaştık. Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın. Şimdi, ey kral, yasağı koy; Medler'le ve Persler'in değişmez yasası uyarınca yazıyı imzala ki değiştirilemesin." Kral Darius bir hile olduğunu fark etmeden, gururu okşanarak yazıyı ve yasağı imzaladı.

Daniel yazının imza edildiğini öğrenince acaba ne yaptı? Evine gidip odasının pencerelerini Kudüs'e doğru açarak daha önce yaptığı gibi günde üç kez diz çökerek yüksek sesle dua etti ve Tanrı'nın önünde şükretti. Bu çok tehlikeliydi, değil mi? Pencereyi kapatamaz mıydı? Sessizce dua edemez miydi? Daniel Tanrı'yı bütün yüreğiyle izlemek istedi. Gizli bir şey yapmak istemedi. Diri bir kurban olacağını biliyordu, çünkü adamlar onu bulunca aslanların olduğu çukura atacaklardı.

Gerçekten de adamlar gizlice onu dinlediler ve onu Tanrı'ya dua edip yalvarırken buldular. Hemen Kral Darius'un önüne çıkıp, "Kralımız, çok yaşa!" dediler, "Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın diye yasa imzalamadın mı?" diye sordular. Kral, "Medler'le Persler'in değişmez yasası uyarınca çıkardığım yasa geçerlidir" diye karşılık verdi. Adamlar, "Ey kral, Yahuda sürgünlerinden olan Daniel seni de imzaladığın yasayı da saymıyor; günde üç kez dua ediyor" diye Daniel'i suçladılar. Bunu duyan kral çok üzüldü ve yasayı imzaladığına pişman oldu. Kral Daniel'i çok severdi ve onu kurtarmak istedi. Ama bu kötü adamlar ona Medler'in ve Persler'in yasasının hiç değiştirilemez olduğunu anımsattı. Bir gün boyunca Darius bir çıkış yolu aradı ama bulamadı. Sonunda buyruk verip Daniel'i aslan çukuruna attırdı. Atılır atılmaz Daniel'e şöyle seslendi: "Kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni kurtarsın." Bundan sonra aslanların olduğu çukurun kapısının önüne kocaman bir taş yuvarlandı ve Kral kapıyı mühürledi. Bunu yapmaktaki amacı Daniel'le ilgili hiçbir şeyin değiştirilmemesini sağlamaktı.

Daniel Tanrı'ya bütün yaşamıyla tapındığı için diri bir kurban oldu. Diri diri aslanlara yem olarak atıldı.

Daniel aslanların olduğu çukurda acaba ne yapabilirdi? Büyük olasılıkla dua ederek Tanrı'ya kendisini teslim etti. Daniel ölmeye hazırdı.

Hamdolsun, öykümüz burada bitmiyor. Kral Darius çok, çok üzüldü, çünkü krallığındaki en iyi adamı yitirmişti. Canı çok sıkıldı, uykusu kaçtı. Belki de O'nu tanımadan Yüce Tanrı'ya yalvardı. O'nun Daniel'i kurtarabileceğine inandı. Bu nedenle sabah çok erken bir saatte aslan çukuruna gitti ve titreyen sesiyle, "Ey yaşayan Tanrı'nın kulu Daniel" diye bağırdı, "kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni aslanlardan kurtarabildi mi?" Bir an sessizlik oldu, sanki bu an sonsuza dek sürmüştü. Ama biraz sonra Daniel içeriden, "Ey kral, sen çok yaşa! Tanrım meleğini gönderip aslanların ağzını kapadı. Beni incitmediler" diye yanıt verdi, "Çünkü Tanrı'nın önünde suçsuz bulundum. Sana karşı da ey kral, hiçbir yanlışlık yapmadım." Bunu duyan Kral Darius çok sevindi ve Daniel'i çukurdan çıkarmaları buyruğunu verdi. Daniel dışarı çıkar çıkmaz birkaç kişi onu inceledi ve hiçbir yara, hiçbir iz bulamadılar.

Bundan sonra Kral Darius, Daniel'i şikayet edenlere çok kızdı. Onların aileleriyle birlikte Daniel'in yerine aslan çukuruna atılması için buyruk verdi. Ama şimdi aslanlar çok acıkmış oldukları için onları hemen parçalayarak yediler.

Tekrar konumuza dönelim. Romalılar 12:1-2 ayetlerini bir daha okuyalım. Biz nasıl bütün yaşamımızla Tanrı'ya tapınabiliriz? Diri, kutsal ve O'nu hoşnut eden bir kurban olarak. Herhalde aramızdan hiçbiri aslanların önüne atılmayacaktır. Ama ikinci ayet neye dikkat etmemiz gerekeceğini gösteriyor: 1. Bu çağın gidişine uymamak. 2. Düşüncemizin yenilenmesiyle değişmek.

Daniel'in zamanında çağın gidişi ne yöndeydi? Her şey Tanrı'dan değil, kraldan isteniyordu. Bizim çağımızın gidişi acaba nasıl? Siz bir örnek ile başlarsanız ya da sorularla onlara yardım ederseniz, çocuklar halkın yaşam biçimine örnekler verebilirler. Örneğin, bir avantajı ya da birinin arkadaşlığını kazanmak için yalan söylenir; öğretmen bakmazsa kopya çekilebilir; bulunan para bulan kişiye aittir; çoğunluk her zaman haklıdır.

Bu örneklerden düşüncelerimizi ne kadar değiştirmemiz gerektiğini görüyoruz. Değiştirmek için nelere bakmamız gerekiyor? Nelere dikkat etmemiz gerekiyor?

a) Tanrı neleri iyi buluyor?
b) Neleri beğeniyor?
c) Neler yetkindir?

Uzun bir süredir ders gören çocuklar bu soruları kolayca yanıtlayabilir. Diğer çocuklarla yaşama ilişkin konuları kullanarak yanıtları bulabiliriz.

Örneğin:

1. Komşu çocuğun hasta olduğunu öğreniyorsun. Ne yapmalısın?
2. Okulda sıra arkadaşın ödevini yapmadı. Ne yapmalısın?
3. Eve misafir geldi. Annen çok meşgul. Ne yapmalısın?
4. Öğretmen bir öğrenciyi yanlışlıkla suçluyor. Ne yapmalısın?
5. Senin önünde yürüyen çocuk bir gofret kağıdını yere düşürüyor. Ne yapacaksın?
6. Sen yasak olan bir şey yaptın. Annen sana bu yaptığını soruyor. Yanıtın ne olmalı?
7. Yaşlı bir kişi karşıdan karşıya geçmeye çalışıyor ve zorluk çekiyor. Sen bunu görünce ne yapabilirsin?

("Balık tutma oyunu"nu kullanarak konuşmayı yapın. Hem ders tekniğinde bir değişme olacak hem de konuşma büyük olasılıkla havayı yumuşatacaktır. Tabii o zaman yukarıdaki yedi örneği (siz başkaları ekleyebiliriz) oyunda yapılan açıklamaya uygun olarak her "balığı" dersten önce tek tek yazmalısınız.)

Burada çocuklara şu öğüdü verebilirsiniz. Her durumda, **"Bu durumda acaba İsa ne yapardı"** diye düşünebilirler. Bazen biz verilmesi gereken yanıtı hemen bilmiyoruz. O zaman dua ederek Tanrı'dan bir yanıt bekleyelim.

Kimi zaman ise neyin iyi olduğunu biliyoruz, ama yapmak istemiyoruz. O zaman dua ederek kendi benliğimizi yenmeye çalışmamız gerekiyor.

Büyük çocuklar "Tanrı'yı gündelik yaşamında nasıl hoşnut edebilirsin" diye küçük bir kompozisyon yazabilirler.

Küçük çocuklar arkadaki boyama kağıdını boyayabilirler.

Diri Kurban olarak Tanrı'ya tapınan çocukların resmini boyayın!

Tanrı'ya Tapınmak İçin Oyunlar

Öneri: Bir derste yalnız bir oyun kullanın ve çocukların sıkılmaması için en çok iki kez oynayın. Gelecek toplantıda aym oyunu bir kez daha kullanabilirsiniz. Arada sırada diger oyunları da kullamn.

1. Basamak oyunu

Oyun planını bu dosya'nın son iki sayfasından çıktı olarak alıp bir kartonun üzerine yapıştırın veya bir kartonda bastırın. İsterseniz oyun planını yapıştırmadan fotokopi ile büyütebilirsiniz. Oyunun kalıcı olabilmesi için üzerine şeffaf dorafix yapıştınn. Kalp şekli üzerindeki kalın çizgiyi bıçakla kesin. Daha sonra zar şemasının yanındaki kalbi de kesip oyun planından kestiğiniz çizgiye siyah yüzü dışarıya gelecek şekilde takın.

Çok çocuk yoksa, oyunu masada ya da yerde zarla ve herhangi bir taşla oynayabilirsiniz. Daha çok çocuk varsa, oyun planını tahtaya asın. Renkli kağıdı buruş turarak küçük bir top yapın ve altına küçük bir parça selobantı yapışkan kısmı dışa gelecek şekilde kıvırarak yapıştırın ya da kağıt top yerine bir düğme kullanın.

Normal bir zarla oynarsanız, fazla işaretli basamaklar atlayabilirsiniz. Bu nedenle zarınızı şöyle değiştirebilirsiniz: Bir etiket yapıştırarak 4 yerine 3, 5 yerine 2 ve 6 yerine 1 sayısını yazın.

Çocuklar sırayla zar atıp oyuntaşını ilerletsinler. İşaretli yere gelindiği zaman bir oyuncu verilen buyruğu okusun ve zarı atan çocuk ona göre bir dua etsin. Tabii ki, herkes yardım edebilir. İsa'nın kucağına kadar ilerleyin. Tek bir zar atarak oyuna giremezseniz, gerekli sayıya kadar bekleyip yeniden atın. Eğer yol boyunca birkaç işaretli basamağa kimse uğramazsa önemli değil. Bir daha oynayabilirsiniz.

2. Zar Oyunu

Öğretmen önce zar şeklini kesip, katlayıp yapıştırmalıdır.

Derste çocuklar sırayla zar atıp kendisine ne çıktığını okuyup dua etsinler. Çok çocuk olduğunda her çocuk bir kez zar atsın, az çocuk olduğunda iki ya da üç kere zar atabilirler. Aynı yüz tekrar çıkarsa farklı bir konuda dua etsinler. Örneğin: "Tanrı'nın sevgisi nasıldır, bir örnek bul!" ilk olarak: "Baba sevgisine benzer" diyebilirsiniz. İkinci kez ise, "En çok sevdiğimiz yemek gibi" denebilir.

3. Balık Tutma Oyunu

Öğretmen derin bir kutu sağlamalıdır. Dua konuların tek tek kağıtlara yazıp, her kağıda bir ataç takıp dağınık bir biçimde kutunun içine atın. Sonra bir ipi önce bir cetvele (sopayla) sonra bir mıknatısa bağlayın. (Mıknatıslar kırtasyelerde ya da oyuncakçılarda bulunur.) Çocuklar sırayla kutuya bakmadan içinden oltayla dua konularını tutup dua etsinler.

Dua konularını o günkü konuya göre ya da çocukların yeteneklerine göre değiştirebilirsiniz. Örnekler:

a) Her kağıda mezmurlardan bir ayet yazın; örneğin 145. Mezmur'dan. Çocuklar bu ayeti okuduktan sonra Tanrı'nın sıfatını ya da yaptığını bulup buna göre Tanrı'yı övsünler. (Diğer uygun mezmurlar: 103, 104, 135, 139, 146, 147. Bütün ayetleri yazmayın, yalnızca Tanrı'nın yaptıklarını ve karakterini anlatanları yazın.)

b) Kilisenizin ve çevrenizin özel dua konularını da yazabilirsiniz.

c) Dünyadaki durumlarla ilgili konular üzerinde düşünerek çocuklar Tanrı'nın sıfatlarını bulsunlar. Örneğin (Büyük çocuklar için):

Yazılabilecek dua konuları	Tanrı'nın buna uygun sıfatları
• Dünyada yaşanan açlık	➢ Rab babamızdır, çocuklarını unutmaz.
• Hastalıklar (örnek!)	➢ İsa'nın yaralarıyla şifa buluruz.
• Sınavlarımız	➢ Rab bize anımsatır.
• Anlayamadığımız şeyler	➢ Rab her şeyi bilir, anlayış verir.

Yazılabilecek dua konuları	Tanrı'nın buna uygun sıfatları
• Savaşlar	➢ Rab koruyucudur.
• Bir şeyden ya da bir kişiden korkmak	➢ Rab daha büyük ve daha güçlüdür, bizi korur.
• Yaptığımız kötü şeyler	➢ Rab bizi bağışlar.
• Gördüğümüz korkulu düşler	➢ Rab her şeyi bilir ve düşleri boşa çıkarabilir.
• Kötü alışkanlıklarımız	➢ Rab bırakmamız için bize yardım eder.

4. Hediye Oyunu

Bir çuvalı/poşeti hediye paketleriyle doldurun. Her paketin içinde dua konuları olsun ve paketler yapıştırılmasın.

Örneğin:

a) Tanrı'nın sıfatlarından biri; çocuklar yaşamlarından ya da Kutsal Kitap'tan bir örnek bulup Tanrı'yı övebilirler.

Örnek: "Tanrı her şeyi biliyor". Dua: Rab, eğer sen her şeyi biliyorsan, beni tehdit eden çocuğu da biliyorsun. Ben ondan korkuyorum. Ben ona karşı zayıfım, ama sen, ona nasıl karşı koyabileceğimi söyleyebilirsin. Sen onun korkularını da biliyorsun. Ben sana bakıyorum.

Ya da: "Tanrı için olanaksız şey yok." Dua: Rab, Yusuf hapiste çok üzüldü. Hem haksız olarak yattı, hem de ona yardım etme sözü veren baş saki sözünü tutmadı. Yusuf'un cezaevinden çıkma olanağı kalmadı. Ama sen ona yardım ettin ve onun suçsuzluğuna tanıklık ettin. Sen harikasın!

b) Mezmur ayeti; çocuklar Tanrı'yı övmek için bu ayeti kendi sözleri gibi kullanabilirler. Örneğin: Mez. 103:13 "Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa, RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır." Dua: Rab, sen bizim babamızsın. Sen bizi çok seviyorsun, bizi reddetmiyorsun. Bana karşı da sevecen davrandın. Bunun için sana teşekkür ederim ve seni övüyorum.

c) Bir ilahi veya onun bir parçası; çocuklar bunu övgü konusu olarak alacaklar.

d) Güncel konulardan biri.

Okuma bilmeyen çocuklara yardım edin. Mezmurlardan bir ayeti sizden sonra tekrarlamasını isteyebilirsiniz. Grubun yeteneklerine göre konular seçin.

İsterseniz paketleri bir hafta önce elişi zamanında hazırlayabilirsiniz.

Tapınma zamanında, Tanrı'ya tapınmanın O'na bir hediye vermeye benzediğini açıklayın. Sırayla her çocuk çuvaldan/poşetten bir hediye alıp açsın ve dua konusunu okuyup dua etsin.

5. Çikolata Oyunu

Bir paket çikolatayı (grubunuza yetecek kadar olsun!) çocuk sayısı kadar ya da istediğiniz kadar (10 dan fazla olmasın) kat kat sarın. Her paket kağıdının (gazete kağıdı olabilir) üzerine bir tapınma konusu yapıştırın. Dıştaki kağıda Mezmur 37:4 "Rab'den zevk al, o senin içindeki istekleri yerine getirecektir" ayetini yazın. Tanrı'ya tapınmakla O'ndan nasıl bir zevk alabileceğimizi anlatın.

Sonra çocuklar sırayla zar atsınlar. "6" atan çocuk bir kat kağıt çıkarsın ve yeni tapınma konusu için dua etsin. Sonunda çikolatayı paylaşıp hep birlikte yiyebilirsiniz. Sonra ilk ayete yeniden bakın. Biz Tanrı'dan zevk aldık, O'na da sevinç verdik. O da bizim yüreklerimizdeki istekleri yerine getirecektir. O'ndan aldığımız cevaplar çikolata gibi tatlı ve güzel olacaktır.

HAYDİ, OYNAYARAK TANRI'YA TAPINALIM!

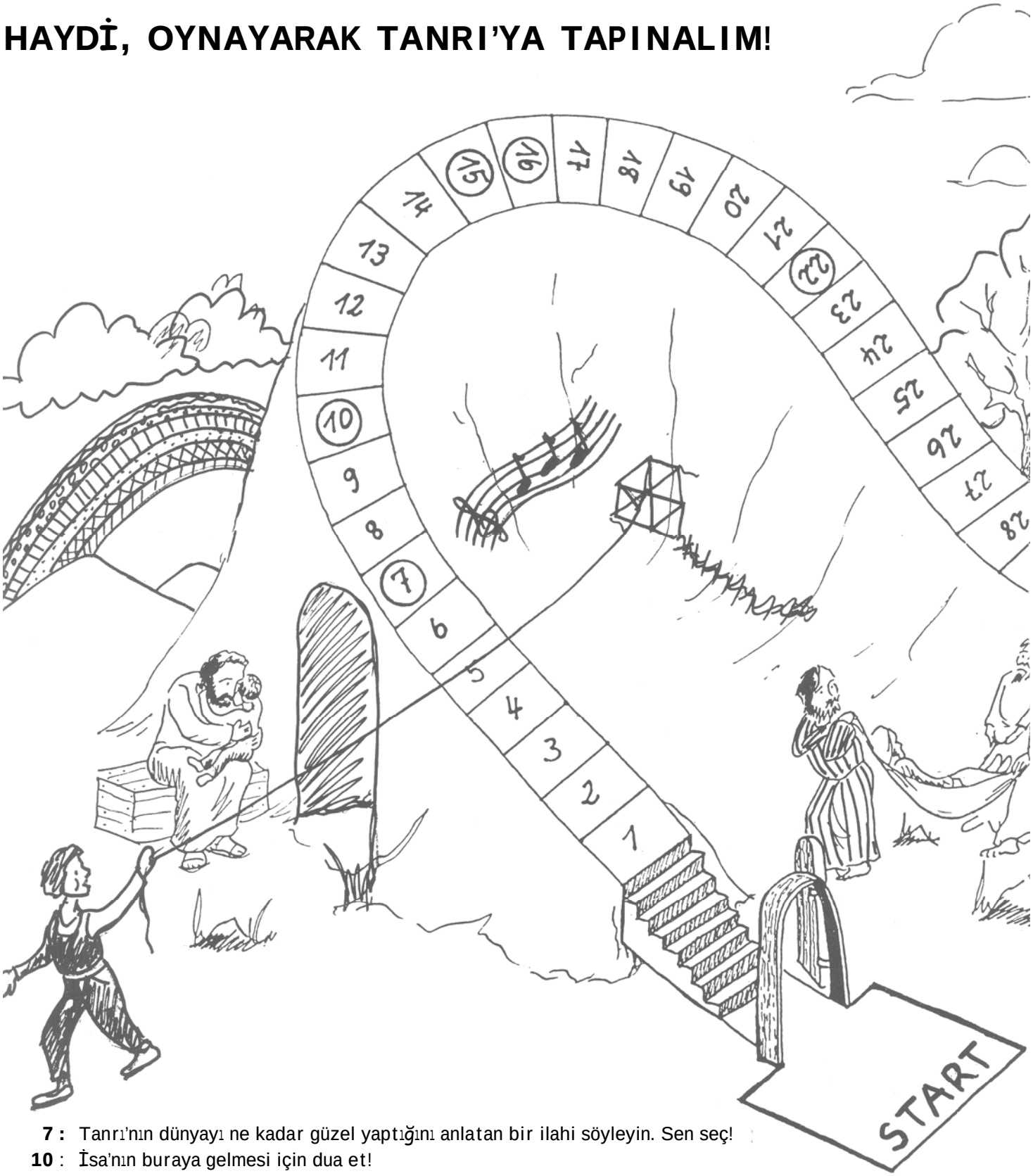

7 : Tanrı'nın dünyayı ne kadar güzel yaptığını anlatan bir ilahi söyleyin. Sen seç!
10 : İsa'nın buraya gelmesi için dua et!
15 : Tanrı'ya yaklaşamıyorsun. Günahlarını itiraf et ve 4 adım geri git!
16 : İsa'ya senin için öldüğü ve senin günahlarını bağışladığı için teşekkür et!
22 : İsa'nın kanı seni arındırdı. Aşağıdaki siyah kalbi beyaza çevir!
31 : Geçen hafta İsa senin hayatında neler yaptı? Anlat!
40 : Tanrı'nın bizim babamız olduğunu hangi resim gösteriyor. Göster ve O'na teşekkür et!
49 : İsa'nın tekrar geleceğini duydun. O'na doğru koşuyorsun. 3 adım ileri git ve dua ederek O'nu beklediğini söyle!
57 : İsa'yı ne kadar sevdiğini dua ederek söyle!
65 : İsa seni sevinçle doldurdu. Koşa koşa kucağına git!

27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70

İkinci Oyunun Zar Şeması

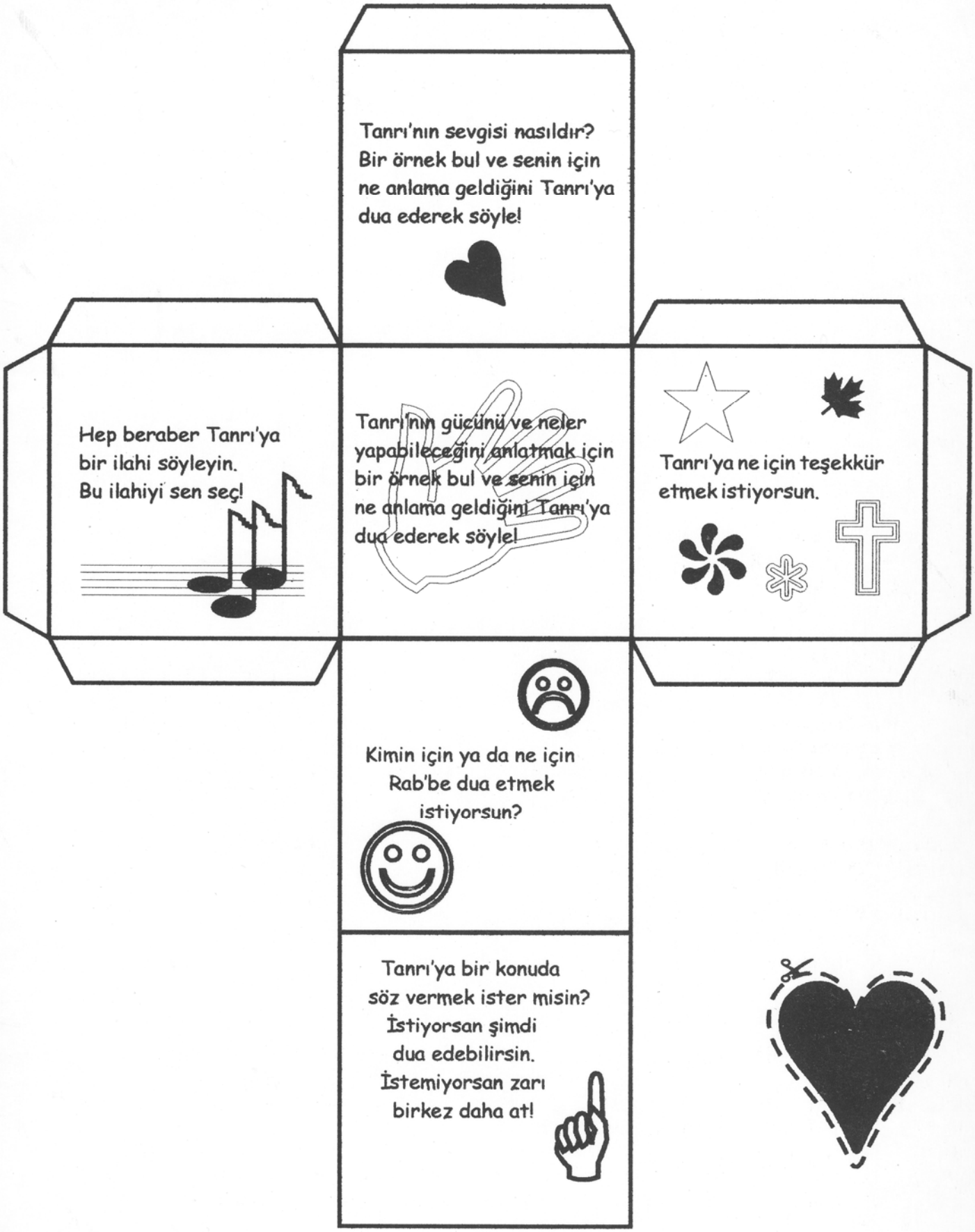

Kucak Dijital Eser
SON KULLANICI LİSANSI

Kucak Yayıncılık olarak dijital formatta sunduğumuz bu eser size aşağıdaki koşullara göre kullanmanız için bir (1) şahsi lisans vermiştir. Bu lisans sadece dosyayı indiren şahıs için geçerlidir.

Bu kapsamda yapmanıza izin verilen şunlardır:

1. Bu eserin tümünü çıktı olarak alabilirsiniz.
2. PDF dosyasını korumak için toplam üç kere kopyalayabilirsiniz.
3. Çalışma Kağıtlarını çocuk sayısına göre çoğaltabilirsiniz.

Bu kapsamda yapmanıza izin verilmeyenler şunlardır:

1. Bu sayfayı çıktıdan imha etmek lisansı geçersiz kılar.
2. Bu PDF dosyasını veya kopyasını başka bir şahsa vermeniz kesinlikle yasaktır.
3. Bu PDF dosyasını kırıp içindekilerini değiştirmeniz yasaktır ve lisansı hemen geçersiz kılar.
4. Bu PDF dosyasını, çıktılarını veya fotokopilerini satmak kesinlikle yasaktır.

Eğer bu eseri başkası için indirip yazdırırsanız, PDF dosyasını bilgisayarınızdan, disketlerinizden veya flaş belleğinizden silmeniz gerekir. Çıktıyı vereceğiniz kişi bu lisanstaki koşulları okuyup onları kabul etmelidir.

Bunu niye yazdık?
Bu eseri hazırlamak için çok çaba sarfettik ve İsa Mesih'in dediği gibi, *"İşçi ücretini hak eder."* (Luka 10:7) Bunları hazırlayıp sunarak, hem ekmek parası kazanıyoruz, hem de size değerli bir hizmet sağlamaktayız. Bu yüzden, hem bize ve telif hakları yasalarına saygı göstermenizi hem de Tanrı'yı hoşnut etmenizi isteyerek size bu koşulları sunuyoruz.

Eğer bu dijital eserle lisansın dışında olan bir şey yapmak isterseniz, bize başvurabilirsiniz. Bunun için haklar@kucakyayincilik.com'a e-mail yazabilirsiniz. Çocuklarınıza daha iyi hizmet edebilmeniz için, size yardımcı olmayı çok seviyoruz. Rab sizi bereketlesin!

Kucak yayıncılık